

Medicinsk-socialle skrifter

Hefte **1**

Dr. med. Wilhelm Reich:

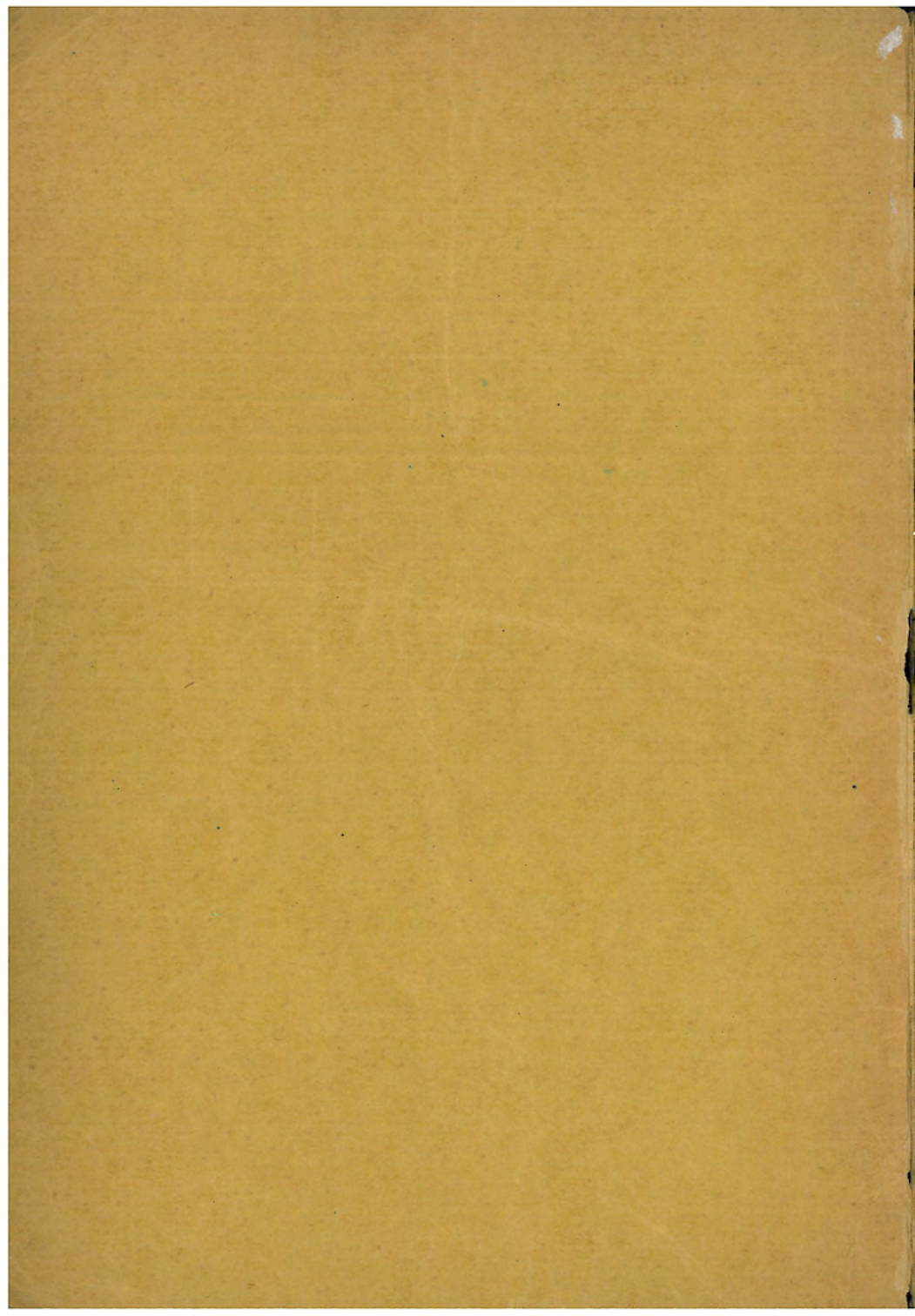
SEXUEL
VIDEN OG KAMP

2. oplag

Udgivet af socialistisk medicinergruppe

I kommission:

MONDES FORLAG A/s

125

MEDICINSK-SOCIALE SKRIFTER • HEFTE 1

WILHELM REICH:

Sexuel viden og kamp

= Sexual Wissen und Kampf

84100
E 60v

**Oversat og udgivet af
SOCIALISTISK MEDICINERGRUPPE
Copyright 1933**

2. oplag 3.—7.000

**INTERNATIONAL
PSYCHOANALYTIC
UNIVERSITY**

DIE PSYCHOANALYTISCHE HOCHSCHULE IN BERLIN

Trykt i Universal Trykkeriet, København.

*Hart Hansen.
København.*

DR. MED. WILHELM REICH
SEXUEL VIDEN OG KAMP

Udgivet af:
SOCIALISTISK MEDICINERGRUPPE
København

I kommission:

M O N D E S F O R L A G A/S

København/Oslo

1933

INDHOLD :

Forord	5
Kapitel 1	
Sexualnød og borgerlig sexualmoral	7
Kapitel 2	
Kønsdriften	12
Kapitel 3	
Svangerskabsforebyggelse	16
Kapitel 4	
Kønsakten og lidelser af kønsfunktion	20
Kapitel 5	
Undertrykkelse af de unges kønsliv i den kapitalistiske stat	24
Tillæg	
Spørgsmaal og svar	32

FORORD

Spørgsmaalet om sexuel oplysning har i en aarrække staaet paa dagsordenen i den offentlige debat her i landet. Men meget længere er den heller ikke kommet! Trods liberale pædagogers indrømmelse af at skolen »burde« undervise deri, trods »arbejderkvindernes oplysningsforbund«s gentagne krav til ministerium og rigsdag om ungdommens undervisning i sexuel hygiejne og svangerskabsforebyggelse, er der i praxis intet skridt foretaget i disse henseender. Den nye straffelov, der traadte i kraft januar 1933, forbyder enhver reklamering og propaganda for præventive midler, — og den kommission til »overvejelse af fødselsregulering«, som det socialdemokratiske ministerium nedsatte faa dage før valget i efteraaret 1932, borger i sin sammensætning for, at sagen vil blive stillet i bero en passende aarrække, for derpaa at løses paa en for arbejderklassen tilfredsstillende maade. Arbejderkvindernes krav om at blive repræsenteret i kommissionen blev blankt afslaaet af justitsministeren.

Aarsagen til denne aktive og passive modstand mod sexualreformen skal søges i, at den herskende moral er en følge af selve det kapitalistiske samfunds opbygning, og arbejdet for en for arbejderklassen tilfredsstillende løsning af alle de seksuelle spørgsmaal uvægerlig fører til kamp mod det bestaaende samfund.

Det er dr. Wilhelm Reich's fortjeneste klart at have paavist dette, og gennem en række betydningsfulde bøger baade at have spredt sexuel oplysning blandt den tyske ungdom og have underkastet den herskende sexualnød en marxistisk vurdering, — og anvist den eneste mulighed for en vej ud af de bestaaende konflikter: Kampen for et socialistisk samfund.

Sexuel oplysning i al almindelighed, uden at spørgsmaalene belyses socialt og politisk, har ingen varig værdi for arbejderklassen. Naar vi i erkendelse heraf har ønsket at give den danske arbejderungdom en samlet fremstilling af disse problemer, mener

vi ikke, det kunde ske bedre end ved en oversættelse af en af Reich's bøger, særlig da forholdene i Tyskland ikke adskiller sig væsentligt fra danske i disse henseender.

For at gøre dens udbredelse saa stor som mulig, har vi valgt den foreliggende, ret kortfattede oversigt.

I en her i landet nyligt udkommen bog, van der Velde: Det fuldkomne ægteskab, tales der om sexuallivet med en aabenhed, der er blevet genstand for frygtssom beundring fra borgerliges side. Alene bogens titel garanterer for, at den bygger paa fuldt anerkendt, kapitalistisk ideologi, og dens pris gør den utilgængelig for arbejdere. Den har imidlertid haft sin værdi derigennem, at den har vist, at autoriteterne ikke tør standse utilsløret sexuel oplysning med anklage for — pornografi!

»Sexuel viden og kamp« behandler problemerne med baade lægelig saglighed og marxistisk klarhed, den fortjener derfor stor udbredelse i den danske arbejderungdom.

Socialistisk Medicinergruppe.

KAPITEL 1

Sexualnød og borgerlig sexualmoral.

Sexualnøden, som har været saa meget omtalt og beklaget i den sidste tid, er ikke noget tilfældigt fænomen. Den er heller ikke »onde« menneskers værk eller opstaaet af en »ufornuftig« moral, men den er sammen med »de onde mennesker« og »den ufornuftige moral« et uundgaaeligt, men ganske vist ikke bevidst villet stykke af den borgerlige samfundsordning. Det er forkert at spørge: Er den sexuelle moral god eller daarlig? Man maa spørge: Hvem har fordel af den og hvem ikke? Man maa spørge, hvilken hensigt den sexuelle moral, den sexuelle opdragelse, den sexuelle lovgivning har i den borgerlige samfundsordning. Og kun naar man har forstaaet forbindelsen mellem den sexuelle ideologi og borgerskabets interesser, vil man ogsaa rigtigt have erkendt sexualnødens væsen og betydning, og saaledes have vundet den rigtige indstilling til dens bekæmpelse.

Det er ikke denne, overvejende lægelige, pjeces opgave at paa-vise den indviklede forbindelse mellem borgerlig samfundsordning, sexualmoral og sexualnød. Dette spørgsmaal kræver nemlig en indgaaende undersøgelse. Men det er paa den anden side vigtigt at behandle de sexuelle spørgsmaal i nøje tilknytning til det samfunds struktur, i hvilket de dukker op, og forgæves stræber mod deres løsning.

Vi vil derfor blot som indledning give et kort overblik over denne sammenhæng. Først og fremmest: Den borgerlige sexualmoral's grundsætninger lader sig kort sammenfatte i følgende sætninger:

1. Legitimt, anerkendt af samfundet, er kønslivet kun indenfor ægteskabet.
2. Enhver form for kønslig omgang udenfor ægteskabet er uanstændigt, ifølge den danske lovgivnings sprogbrug saagar »Utugt«. Ungdommen er ideologisk henvist til at leve afholdende.
3. Ogsaa indenfor ægteskabet er kun den saakaldte »normale« kønsakt, der staar i forplantningens tjeneste, anerkendt.

Hvad er meningen med denne moral? Den gaar ud paa at opretholde ægteskabet som den eneste tilladelige seksualform, og den uforfalskede ægteskabsideologi lyder saaledes: Kun *een* partner, og denne for hele livet. Den borgerlige morals fortsatte opløsning har ganske vist ogsaa pillet ved denne ideologi, men den lever dog dybt i bevidstheden, særligt hos de smaaborgerligt tænkende lag af proletariatet.

Hvorfra stammer denne store interesse for ægteskabsinstitutionen?

Denne interesse har 3 aarsager: En umiddelbar økonomisk, en social og en politisk.

Ægteskabsideologiens økonomiske aarsag er interessen for arveretten, ønsket om ikke at splitte formuen: besiddelsen af produktionsmidlerne, for at kunne give dem udelt videre til børnene. Det udtaler den konservative tyske professor Gruber ganske klart i sin bog »Kønslivets hygiejne«: Vi maa skatte og opretholde kvindens kyskhed som det højeste folkelige gode, thi i kvindens kyskhed er der givet den eneste sikre borgen for, at vi virkelig er fædre til vore børn, at vi skaber og slider for vort eget blod. Men uden denne borgen har vi ingen mulighed for et sikkert inderligt familieliv, dette uundværlige grundlag for statens og folkets trivsel. Deri og ikke i mandens egoistiske forgodtbefindende ligger det, at loven og moralen stiller strengere fordringer til kvinden med hensyn til kyskhed før ægteskabet og troskab i ægteskabet end til manden. Der staar meget mere paa spil ved hendes ubundethed end ved hans«.

Ægteskabets anden funktion er den sociale, beskyttelsen af kvinden, der er holdt nede økonomisk og sexuel i det borgerlige samfund. Det menneskelige samfunds historie lærer, at ægteskabsinstitutionen ikke er noget naturligt, men at den først har dannet sig, da udviklingen af privatejendomsretten var saa vidt fremskredet, at den seksuelle forbindelse mellem 2 mennesker blev til et økonomisk anliggende. Ægteskabets historie begynder med »rov-ægteskabet« og »købeægteskabet«. Og det var hustruen, som blev røvet og købt. Kvinden blev saaledes mandens ejendom og er det ogsaa endnu den dag i dag — i det borgerlige samfund. Kvindens underkuelse som slave var begyndelsen til ægteskabet, men akkurat som den retsløse slave, hvor slet det end gaar ham, altid i sit tjenesteforhold til herren nyder en vis beskyttelse af denne, saaledes ogsaa med kvinden. Beskyttelsen er fremfor alt af økonomisk art. Udenfor ægteskabet møder kvinden de største seksuelle og økonomiske vanskeligheder. Deraf kommer det, at kvinderne i

højere grad end mændene forsvare ægteskabet, selvom de lider mere under det end mændene.

Ægteskabets tredie funktion, den politiske, er den mindst kendte, men derfor ikke den mindst vigtige. Ægteskabet er den borgerlige families rygrad, som ifølge hele sin struktur bliver det sted, hvor barnet fra lille optager borgerlig indstilling og tankegang i sig. I denne borgerlige ideologifabrik lærer barnet fra lille at underkaste sig faderens autoritet — og faderen bliver forbilledet for enhver senere autoritet! En uselvstændig ungdom, der er tynget af familiens lænker, er forudsætningen for den brave statsborger. Vi ser jo ogsaa i modsætning hertil, at den revolutionære ungdom mere eller mindre frigør sig fra familiebaandet.

Den ægteskabelige seksualform betyder ikke blot i sig selv den yderste indskrænkning af sexuallivet, men den har ogsaa en næsten fuldstændig undertrykkelse af sexuallivet før og uden for ægteskabet til forudsætning. Sexualundertrykkelsen begynder allerede ved opdragelsen af de smaa børn, fortsætter sig i undertrykkelsen af den unges sexualitet i pubertetstiden og udmunder tilsidst i de vanskeligheder, som opstaar for kønslivet udenfor ægteskabet, særligt for kvinderne i den modne alder.

Den sexuelle nød kan konsekvent stykke for stykke udledes af den strænge ægteskabsideologi. Som en følge af fordringen til kvinden om afholdenhed før ægteskabet, bliver den ugifte mand berøvet sin seksualpartner. Ganske vist hedder det sig, at ogsaa den mandlige ungdom burde leve afholdende. Men man lukker nødtvungent øjnene i, og den ugifte mand af borgerskabet er tvungent til at opsøge de kvinder af proletariatet, der som følge af arbejdsløsheden, de miserable familieforhold og den lokkende udsigt til at forbedre deres ydre livsvilkaar bliver prostituerede. Prostitutionen bringer en forraaelse af kønslivet med sig, for det første fordi »kærligheden« ligesom alt andet i det kapitalistiske samfund er blevet en handelsvare, for det andet fordi det ømme kærlighedsforhold er ganske udelukket i omgang med prostituerede. Prostitution og ægteskabsbrud hører uadskilleligt sammen med borgerlig ægteskabsmoral.

Da sexualopdragelsen af hensyn til ægteskabsideologien er fuldstændig negativ, d. v. s. at alt, hvad der er sexuel, bliver undertrykt, søger den undertrykte sexuelle kraft sig en udvej i form af afvigende sjælelig udvikling. De sjælelige sygdomme, kønsdriftens fejlsporinger, homosexualitet, flertallet af arbejdsforstyrrelserne og den almindelige nervøsitet, forstyrrelserne af kønsfunktionen hos manden og den sexuelle kulde hos kvinden er saaledes kun forskellige resultater og følger af den ene kendsgerning,

at sexualiteten ikke kan finde den vej, som er foreskrevet den af naturen.

Ogsaa ungdommens sexualnød, fremfor alt onanivanskelighederne, bunder til syvende og sidst i ægteskabsideologien, som kræver afholdenhed paa de mest vanskelige tidspunkter af den sexuelle udvikling, hvorfor enhver art af sexualliv hos de unge fremstilles som skadeligt eller som last. Den hemmelige mening med undertrykkelsen af ungdommens sexualitet er, at ungdommen maa gøres egnet til at leve sit sexualliv indenfor ægteskabet, d. v. s. til at kunne udholde forholdene i et elendigt ægteskab med en kuert, fordringsløs sexualitet.

Ser man nøjere til, viser det sig, at der med denne sexualopdragelse altid kun naas det modsatte af det, der var hensigten. Resultatet er, rent bortset fra forstyrrelserne af den sjælelige ligevægt, den sexuelle umoral i borgerlig betydning, begæret, den sexuelle graadighed, den sexuelle ængstelighed og karakterens afbøjning i retning af uoprigtighed.

Den opdragelse, der er rettet mod sexualiteten, kan følgelig heller ikke tillade nogen sexuel oplysning. Ganske vist bliver der for tiden skrevet meget »sexualoplysning«, men vi vil altid se, at den intetsteds overskrider den strænge grænse, der er trukket af de borgerlige interesser. Og den store masse af arbejdere sidder den dag i dag som før i tiden fast i sexuel uvidenhed.

Det er nutildags ikke mere i saa høj grad kirkens indflydelse som den borgerlige videnskabs passive modstand, man maa gøre ansvarlig for de sørgelige tilstande paa det sexuelle omraade. At sexualreformen ikke kan naa til noget resultat i det borgerlige samfund, ligger deri at den sexuelle uvidenhed ligesaa lovmæssigt hører sammen med den borgerlige samfundsordning som den religiøse forplumring af klar tænkning. Den konsekvente gennemtænkning af aarsagerne til den sexuelle nød fører i lige linie til en ødelæggende, revolutionær kritik af samfundets indretning, akkurat ligesom gennemtænkningen af aarsagerne til den materielle nød! Og ligesaa lidt som socialpolitiken indenfor borgerlige rammer er i stand til at afskaffe den materielle nød, fordi den objektivt betragtet ikke griber om dens rødder, ja tværtimod tilslører sagernes virkelige stilling, ligesaavel betyder den borgerlige sexualreform og sexualoplysning kun et haabløst forsøg paa at blive herre over den stadigt voksende krise.

Den, der klart ser sammenhængen mellem borgerskabets materielle og idelle interesser, og dets sexualmoral og sexualnød, og derfor ogsaa konsekvent erkender, at den sexuelle nød hører med til den borgerlige samfundsordnings system, han vil ikke over-

vurdere den praktiske værdi af saadanne oplysningsskrifter. Thi netop den samfundsmæssige betragtning af disse spørgsmaal tvinger en til at anerkende den overvældende betydning af den proletariske bevægelse, af den proletariske klassekamp ogsaa paa dette omraade og til kun at vente sig en løsning af spørgsmaalet i sammenhæng med proletariatets revolution. Alligevel er det nødvendigt allerede i det borgerlige samfund at give arbejderne en oplysning, som er helt rensat for borgerlig moralske vurderinger, og som kan være i stand til for det første at hjælpe den enkelte, og for det andet ogsaa paa dette omraade at vække kritik gennem en hensynsløs fremstilling af spørgsmaalet.

Ved siden af religionen er den sexualfornægtende moral et af borgerskabets mægtigste ideologiske vaaben. Det viser den snævre sammenhæng mellem den kirkelige og den sexuelle ideologi tydeligt. Og paa intet andet omraade afspejler proletariatets borgerliggørelse sig saa klart som paa sexualmoralens. Den smaaborgerlige opfattelse af ægteskabet, familien, barnets stilling i familien er dybt rodfæstet i det overvældende antal af arbejderes bevidsthed og endnu mere i deres ubevidste følelsesliv. Ogsaa paa dette omraade er »de herskende ideologier den herskende classes ideologier«. Alligevel lærer erfaringen, at man uden sammenligning kan tale mere aabent med arbejdere om kønslivets vanskelige spørgsmaal end med borgerlige.

KAPITEL 2

Kønsdriften.

Det sjæleligt sunde menneske føler med mere eller mindre regelmæssige mellemrum en spænding og ophidselse, som er forbundet med attraa efter kønslig omgang. Grundlaget for denne sexuelle spænding er endnu ikke fuldstændig videnskabeligt opklaret. Den bedst begrundede teori er den, at der i det menneskelige legeme cirkulerer kemiske stoffer, som hos manden hovedsagligt dannes i testiklerne og hos kvinden i æggestokkene, men desuden ogsaa i andre organer (kirtler med intern sekretion). Disse stoffer foraarsager saavel den legemlige spænding som de sjælelige krav om sexuel tilfredsstillelse.

Forudsat at der ikke foreligger nogen legemlig eller sjælelig forstyrrelse, føles denne kønslige ophidselse stærkest i kønsorganerne. Den ytrer sig her hos manden ved rejsninger af kønslegemet (erektion), der indledes ved ydre mekanisk paavirkning eller uden en saadan, og en særlig følelse, som bedst kan sammenlignes med en fornemmelse af kløe. Ogsaa hos kvinden optræder lignende fænomener, skeden bliver fugtig, kønsorganerne gennemstrømmes rigeligere af blod, og der mærkes en stærk kløe i de ydre kønsorganer. Alle disse fænomener beror paa irritation af de nerver, som bevirker en udvidelse af blodkarrene i disse legemsdele, hvorved de fyldes med blod, og det kommer til udtømmelse af sekret og spændingsfølelse. Omkring pubertets- og overgangsaarene, ca. 12—15 aarsalderen, fører disse tilstande til, at børnene piller ved og gnider kønsorganerne, den saakaldte onani.

Den sexuelle ophidselse viser sig imidlertid ikke blot med hensyn til kønsorganerne. Der findes paa hele legemet steder, der særlig er modtagelige for pirring, de saakaldte »erogene zoner«. Disse steder er foruden kønsdelene ogsaa huden paa ryggen, paa laarenes inderside, brystvorterne (specielt hos kvinden, hvor de forstørres under pirring), huden omkring endetarmsaabningen, læberne og øret. Der findes næppe et sted paa huden, hvorfra der

ikke kan udgaa mere eller mindre stærk kønslig pirring. Disse erogene zoners pirrelighed er meget forskellig hos de forskellige mennesker.

Naar man ikke er klar over alle disse forhold, optræder der i den sexuelle ophidselsestilstand alle mulige sjælelige fænomener, hvis aarsag de færreste er klare over. Bliver nemlig den sexuelle spænding ikke før eller senere udløst i et samleje, eller ved onani, naar en partner mangler, saa gaar ophidselsen over til »nervøse« tilstande. Der kan optræde en indre uro, som let ødelægger individets arbejde eller anden beskæftigelse. Man kan ikke koncentrere sine tanker, man bliver rastløs, irritabel; man bliver ved ringeste anledning hidsig eller — særlig kvinder — henfalder i krampegraad, uden at kunne angive nogen egentlig grund hertil. Der kan indfinde sig angsttilstande og hjertebanken; søvnløshed, hovedpine, træthed, hedeture og kuldegysninger er ofte de første tegn paa begyndende sjælelig sygdom som følge af et forstyrret kønsliv. I saadanne tilfælde er kønslivet allerede kommet paa sygelige afveje, og den slags tilstande forekommer mest hos mennesker, som fra barndommen i uvidenhed om de naturlige kendsgerninger angaaende kønslivet er opdraget til at skyde alt, hvad der har med det sexuelle at gøre, til side, ikke lade det komme til bevidsthed, d. v. s. fortrænge de sexuelle drifter. Og dette gælder for tiden langt de fleste mennesker. Men kønsdriften, hvis aarsag som omtalt er fysiske og kemiske processer, kan ikke tilintetgøres trods alle bestræbelser herpaa fra moralisters og præsters side. Det »indresekretoriske apparat« fungerer videre paa trods »moralen«, og naar den sexuelle spænding ikke kan tage den af naturen anviste vej, saa bryder den igennem et andet sted paa samme maade som en flod baner sig andre veje, hvis dens egentlige flodleje bliver spærret.

Saadanne sygelige udviklinger af kønsdriften har imidlertid kun sjældent deres aarsag udelukkende i den ydre hindring af kønslig tilfredsstillelse, som den »sædelige« omverden bevirker paa det tidspunkt, hvor sygdommen begynder. Mange er af indre grunde ude af stand til at leve et sundt kønsliv og finde en partner. Som følge af denne indre hæmning føler de sig enten ude af stand dertil eller tilslører denne manglende evne ved hjælp af moralske argumenter. I alle tilfælde er indflydelsen af den strænge, mod sexuallivet rettede opdragelse af børnene den egentlige aarsag til den senere sexuelle hæmning.

Mange overvinder til dels opdragelsens skadelige følger, finder en partner, men viger enten tilbage for kønsakten, eller har forstyrrelser ved samlejet. Det store flertal af kvinder kan ikke faa

tilfredsstillelse, de forbliver enten fuldstændig kolde, eller de føler kun ufuldkommen lyst, bliver kun ophidset uden at der kommer udløsning. Paa samme maade lider mange mænd af for tidlig sædudtømmelse. Det har til følge, at de selv kun bliver delvis tilfredsstillet og ikke kan tilfredsstille den kvindelige partner. Det lader sig ikke afgøre, hvor mange kvinder der ikke opnaar tilfredsstillelse, kun fordi manden ikke kan trække kønsakten tilstrækkelig længe ud.

Undertrykkelsen af kønslivet gennem den sædvanlige opdragelse har hos mange mennesker til følge, at de ikke føler nogen intensiv eller ofte slet ingen trang til kønslig omgang.

Saaledes paastaar overordentlig mange kvinder, at de ikke behøver »saadan noget«, og ogsaa mænd hører man — undertiden med stolthed — fortælle, at de er »kolde naturer«. Erfaringerne fra nervelægens praxis lærer os, at netop disse »kolde« mennesker let bliver offer for sjælelige sygdomme, og at de er vanskeligere at helbrede end de, der har en stærk kønsdrift uden at være istand til at gennemføre akten. Selvfølgelig har ogsaa disse saakaldte »kolde« naturer deres kønsdrift. Selvom driften hos en er stærkere, hos en anden mindre udpræget, saa eksisterer der lige saa lidt mangel paa kønsdrift som mangel paa sultfølelse. De »kolde« mennesker har blot formaaet at undertrykke kønsdriften stærkere end de andre. Derved spares de ganske vist for den pine, som en utilfredsstillet, plagende drift medfører — — men kun tilsyneladende; thi før eller senere ødelægger det fuldstændig fortrængte seksualbehov paa en eller anden maade arbejdsvejen.

I modsætning til disse »kolde« naturer findes der »varmbloedede«, som aldrig faar ro for deres drift, og som uophørlig er paa jagt efter en partner uden at kunne forblive hos nogen, selv naar de har fundet en; mennesker, af hvis ydre man allerede ser, at seksuelle tanker og ønsker udgør den vigtigste del af deres liv. Skørtejægertypen og kvinden »som enhver kan faa« er gode eksempler paa denne type. Overfor saadanne skal ikke moralske, men rent lægelige synspunkter gøres gældende, thi disse mennesker er syge. Deres kønsliv er forstyrret. De render fra partner til partner, stadig paa jagt efter tilfredsstillelse. Naar de saa endelig er blevet lede og kede af jagten, bliver de syge, akkurat som den fortrængte kønsdrift før eller senere virker ødelæggende paa de »kolde mennesker«. Ved behandlingen af disse »varmbloedede« viser det sig, at kvinderne af denne type aldrig har opnaaet tilfredsstillelse ved kønsakten, og mændene har stadigvæk søgt at overbevise sig om, hvor stærkt kvinderne begærede dem, uden at samlejet som kærlighedsoplevelse har været af nogen betydning for dem. Hoved-

sagen var nærmest, at man kunde fortælle sine venner, hvormange piger, man havde »haft«.

Som nævnt begynder kønsapparatet allerede i ca. 14-aarsalderen at producere seksuelle stoffer i stærkt forøget mængde. Hvis der ikke i denne alder optræder kønslig trang, kan der ofte foreligge en forstyrrelse i kønslivet. Det er altid hæmmende indflydelser fra barnets opdragelse, der gør sig gældende, naar de seksuelle rørelser først optræder noget senere. Jo senere dette er tilfældet, des alvorligere er forstyrrelsen, og des vanskeligere er den at fjerne ved psykisk behandling.

Kønsorganernes forstærkede arbejde ledsages af indgribende forandringer, saavel legemlige som sjælelige. Skamhaarene begynder at vokse frem, pigens bryster bliver fyldige og drengens stemme dybere. De maanedlige blødninger, som nu indtræder, er tegn paa, at kvinden er moden til at avle og føde børn. Hos drengen producerer testiklerne allerede den mandlige sæd. Hos naturfolkene følger i denne alder den kønslige indvielse — samlejet bliver officielt anerkendt. Hos os begynder de unge at onanere, og kun sjældent kommer det i denne alder til samleje — — — ikke paa grund af en højere sædelig standard, som mange paastaar, men fordi det borgerlige samfund ikke ved, hvad det skal stille op med børn født udenfor ægteskab, og fordi det har al mulig interesse i ikke at lade de forebyggende midler blive bekendt. Heller ikke den aandelige selvstændighed og uafhængighed af forældrene og familien og den modning af personligheden, som indfinder sig med sundt sexuelliv, kan det borgerlige samfund give sin tilslutning. En selvbevidst ungdom vilde være en al for stor fare for opretholdelsen af den borgerlige sædelighed og orden. En saadan ungdom, tidlig moden og selvstændig, kunde let faa farlige tanker om den bestaaende samfundsorden.

KAPITEL 3

Svangerskabsforebyggelse.

Kønsakten tjener ikke blot til avling af børn; men kirken og overhovedet alle, der er interesserede i det borgerlige samfunds bestaaen, hævder, at meningen med kønsakten er forplantningen. Men de, der saa kraftigt betonere dette, bekymrer sig ikke synderligt om, hvorvidt nu ogsaa disse børn kan ernæres, og mange af dem hører til de krigsbegeistrede patrioter. Hvis de iøvrigt havde ret i, at kønsakten kun tjener til forplantning, vilde et menneske i løbet af hele livet kun have lov til fra 3 til højst 10 samlejer, da man ikke kan forlange, at nogen skal have mere end 10 børn. Kønsakten er imidlertid ikke blot et regelmæssigt behov ganske bortset fra børneavlen, men den sunde og uforstyrrede udøvelse heraf er den væsentlige forudsætning for arbejdsevne og sjæleligt velbefindende. Kønsakten bliver nemlig — hvad der kun for kirken og dens ligesindede kan være en nyhed — næsten udelukkende begæret og udført paa grund af den lystfølelse, den byder og den tilfredsstillelse og sjælsro, som den fremkalder. Svangerskabsforebyggelsen er derfor en af den seksuelle hygiejnes fordringer, thi samleje med udsigt til et uønsket svangerskab, hvis afbrydelse er forbudt ved lov eller et uønsket barn, særlig hvor de materielle forhold ikke tillader at underholde barnet — en saadan kønslig omgang er ligefrem nedbrydende, i den grad forstyrres tilfredsstillelsen af angst for besvangring.

Hvilke forebyggende midler benyttes hyppigst — og hvilke er de sikreste?

Det er betegnende for vor samfundsordning, at det mest benyttede forebyggende middel ikke blot er skadeligt, men tillige usikkert: mandens afbrydelse af kønsakten før sædudtømmelsen (coitus interruptus = afbrudt samleje). Afbrydelsen er sundhedsfarlig. Man afbryder jo akten netop i det øjeblik, hvor ophidselsen er størst. Det fordrer stor overvindelse at trække sig tilbage, af-

løbet for den sexuelle ophidselse er vilkaarlig blevet afbrudt, og selvom sædudtømmelsen følger bagefter, er nervesystemet dog blevet irriteret, og ophidselsen faar hverken normalt eller fuldstændigt afløb, — bliver altsaa derfor ikke tilfredsstillende. Ogsaa det at »passe paa« og angsten for at forpasse det rette øjeblik for afbrydelsen forstyrrer tilfredsstillelsen ganske betydeligt. Da kvinden, forsaavidt hun overhovedet kan opnaa tilfredsstillelse, sædvanligvis behøver længere tid end manden, kan hun, naar samlejet maa afbrydes, overhovedet ikke opnaa nogen udløsning.

Mange gør sig skyldige i den inkonsekvens, nok at afbryde samlejet, men at genoptage det efter sædudtømmelsen. Dette er naturligvis uhensigtsmæssigt, da fornyet indførsel af det mandlige lem, som er befugtet med sæd, kan tilvejebringe befrugtning. Heller ikke en afvaskning er tilstrækkelig.

Men ogsaa afbrydelse uden genoptagelse er usikker, da blot det, at sæden udtømmes i nærheden af skedeindgangen, kan føre til befrugtning. I løbet af en halv time kan sædlegemer (spermatozoer), som bevæger sig meget hurtigt, naa op i livmoderen.

Det hænder ofte, at det i kønslig ophidselse uden at have været forudset kommer til samleje eller til ikke-villet sædudtømmelse ved skedeindgangen. Skulde dette ske, maa kvinden saa hurtigt som muligt foretage en udskylning med en irrigator eller modersprøjte. Som udskylningsvædske kan man anvende en liter vand tilsat en spiseskefuld spiseeddike. Denne sure opløsning dræber sædlegemerne; men fuldstændig sikker er udskylningen dog ikke, fordi den indre del af skeden er fuld af folder, saaledes at opløsningen vanskeligt naar ind overalt.

Selvom alle disse forholdsregler iagttages, maa metoden coitus interruptus alligevel fraraades som upaalidelig. Inden den egentlige sædudtømmelse kan der nemlig uden at manden bemærker det trænge enkelte sædlegemer ud, de saakaldte fordraaber, der er tilstrækkelige til at hidføre en befrugtning.

Hertil kommer at metoden foruden at være upaalidelig ogsaa er skadelig. Den kan nemlig let medføre mere eller mindre alvorlige sjælelige forstyrrelser. Ved længere tids udøvelse af coitus interruptus plejer der at indtræffe irritabilitet, angstfornemmelser, angstdrømme, hjertebanken og aandenød, forstemthed eller lignende nervøse tilstande. Alle disse symptomer har deres aarsag i, at man ikke faar normalt afløb for den sexuelle spændingstilstand, som nu kommer til at indvirke paa forskellige andre organer.

Ved længere tids udøvelse af coitus interruptus taber kønsakten

i interesse, fordi den ikke yder fuld tilfredsstillelse. Kvinder, som oprindelig var sexuel normale, kan blive ganske ufølsomme og kolde i sexuel henseende, og hos mænd kan der lejlighedsvis indtræde forstyrrelser i potensen, d. v. s. den sexuelle ydeevne. Ogsaa forholdet til partneren lider let under denne situation; den almene pirrelighed, som er en følge af manglende tilfredsstillelse, søger og finder nu anledning til udbrud. De paagældende mener da ofte, at de slet ikke mere forstaar hinanden, medens den egentlige aarsag til uoverensstemmelsen ligger i den maade, hvorpaa de udøver samlejet.

Af andre forebyggende midler kan nævnes udskylning, som tidligere er omtalt. Bedst udføres den i omtrent liggende stilling, desuden er det vigtigt at føre instrumentet godt dybt ind og at skylle ganske langsomt. *Anvendt alene er denne metode ganske upaalidelig.*

Det samme gælder de saakaldte stikpiller og tabletter, indeholdende sæddræbende kemiske stoffer, som før samlejet gennem skeden anbringes omkring livmodermunden. Men disse kan fordelagtigt anvendes i forbindelse med et pessar, der senere vil blive omtalt.

Det bedste middel, manden kan bruge, er et præservativ, en tynd gummihinde af handskefingerform, som anbringes paa det mandlige lem, der forinden bør fugtes, for at præservativet skal slutte bedre og derved nedsætte følsomheden mindre. Er skeden ved indførelsen tør eller for snæver, benytter man lidt spyt eller vaselin for at gummiets ikke skal rives itu. Ulemperne ved præservativet er følgende: det nedsætter følsomheden og dermed nydelsen for manden, evt. ogsaa for kvinden, det er temmelig dyrt og endelig har man ikke fuld sikkerhed for, at det holder. For at opnaa størst sikkerhed maa følgende forholdsregler iagttages: gummiets maa ikke være for gammelt, hvorfor man bør anvende præservativer i fabrikkens originalpakning med datostempel. De bør opbevares køligt og tørt, ikke i bukse- eller vestelomme. Endvidere bør man inden brugen undersøge dets holdbarhed og udvidelighed ved fx. at fylde det med vand.

Det allerbedste forebyggende middel er et godt tilpasset pessar, moderbeskytter. Et pessar har form som en hul halvkugle og fremstilles i reglen af gummi, hvilket er bedst; andre er af metal, celluloid el. lign. Det indføres i skeden og anbringes foran livmodermunden, hvorved den mandlige sæd hindres i at trænge ind i livmoderen. Det er meget vigtigt, at pessaret ligger rigtigt, det er derfor nødvendigt en gang for alle at lade en øvet læge tilpasse

den rette størrelse og give vejledning i, hvordan kvinden skal indsætte og udtage pessaret*).

Har kvinden een gang overvundet sig til at raadspørge lægen, og er hun tilstrækkelig omhyggelig i brugen, er denne metode den sikreste, man har, og til mindst gene for baade mand og kvinde. Pessaret anbringes i god tid før samlejet og skal blive liggende, indtil kvinden faar lejlighed til at foretage en udskylning (evt. først næste morgen), hvorefter pessaret udtages; herefter udskylles der igen.

Til udskylning anvendes 1 liter lunkent vand, hvori er opløst en *oxykin-tablet*. Disse indeholder sæddræbende stoffer, kan købes paa ethvert apotek og koster 2—3 øre pr. stk.

For at gøre sikkerheden fuldstændig bør man anbringe en *oxykin-tablet* i pessarets hulhed.

Pessaret vaskes af med vand og sæbe, skylles og tørres. Et pessar koster ca. 3 kr. og bør fornys en gang om aaret. At et pessar skulde kunne fremkalde kræft eller andre sygdomme er naturligvis en krøniker, derimod er der ganske enkelte kvinder, som er saaledes bygget, at de ikke kan bruge pessar, og enkelte meget nervøse vil daarligt kunne taale det.

At kvinder i visse perioder mellem de maanedlige blødninger skulde være ganske uimodtagelige for befrugtning er en udbredt misforstaaelse. Derimod er det rigtigt, at risikoen for besvangring er størst i tiden midt imellem to blødninger.

I Danmark og mange andre lande er direkte reklame for og udstilling af præventive midler desværre forbudt. — Derimod er det selvfølgelig *tilladt* at købe og sælge disse.

I Sovjetrusland derimod bliver der ikke blot drevet en vidtstrakt propaganda for svangerskabsforebyggende midler, men der er ogsaa oprettet et institut specielt for udforskning af mere sikre midler. Man gaar her ud fra det standpunkt, at svangerskabsafbrydelse kun kan bekæmpes effektivt gennem oplysning om svangerskabsforebyggelse, og at mennesket lige saa vel bør kunne regulere forplantningen som beherske produktionen og den økonomiske husholdning.

---

*) Der er her i København aabnet en klinik, hvor ubemidlede kvinder vederlagsfrit kan faa udleveret et pessar og undervisning i brugen heraf. Malmøgade 7, stuen, tirsdag kl. 4—5, torsdag kl. 7—8.

KAPITEL 4

Kønsakten og lidelser af kønsfunktionen.

Den trang til kønslig omgang, der, som allerede omtalt, normalt optræder periodisk, fører hos manden, blot ved synet eller berøring af partneren, til rejsning af det mandlige kønsllem. Ved den blotte tanke om et samleje kan stivheden indtræde. »Erektionen« selv er lystbetonet og forbundet med en livlig forestilling om at trænge ind i det kvindelige kønsorgan. Hos kvinden bliver kønsorganerne fugtige, og ogsaa her er det forbundet med trang til kønslig omgang.

Allerede disse forberedende funktioner kan være lidende. Hos manden ytrer det sig ved, at der kun indtræder ufuldstændig eller overhovedet ingen rejsning, saa lemmet ikke kan indføres i skeden. Eller manden er overophidset og ængstelig, saa sædudtømmelsen kommer for tidligt, enten allerede før indførelsen i skeden eller lige efter. Disse lidelser beror ikke, som almindeligt, men fejlagtigt antages, paa legemlige fejl, men grunder sig i ubevidste hæmningsforestillinger, almindelig ængstelighed og i den tillærte skyhed for kønslivet overhovedet. De kan ofte helbredes ved sjælelig behandling. De er meget udbredte, mange mænd lider deraf uden at vide, at de kan helbredes. Dertil bidrager ogsaa, at de færreste læger er orienterede i den sande natur og den rigtige behandling af disse potenslidelser. Ved den medicinske undervisning lærer de intet derom, de lærer overhovedet intet om kønslivet. Den borgerlige sexualmoral, der betragter alt, der har med kønslivet at gøre, som noget upassende, hindrer ogsaa lægernes uddannelse paa et af de vigtigste omraader af den menneskelige tilværelse. Alligevel er der mange læger, der føler sig forpligtet til at danne sig en mening og paa grund af denne begynde en behandling. Enhver legemlig behandling, der er smertefuld, er skadelig. Disse syge skal som oftest have en sjælelig behandling, da det drejer sig om en sjælelig lidelse. De legemlig betingede potens-

lidelser er meget sjældne, og de maa konstateres med sikkerhed, før man gaar i gang med en legemlig behandling.

Vidt udbredt er den urigtige tro, at seksuelle lidelser er følger af onani. Ikke onanien, men den angst og skyldbevidsthed, som ledsager den, fremkalder somme tider impotens.

Den sidste og egentlige grund til, at saa mange mænd lider af potensforstyrrelser, er vor sexualopdragelse, der fra barnealderen tvinger mennesket til at betragte sin sexualitet som noget ondt og forbryderisk, der skal undertrykkes, saa den til sidst ikke fungerer mere. Hos kvinderne er det endnu værre.

Da sexualiteten undertrykkes endnu mere hos piger end hos drenge, er det naturligt, at de fleste kvinder kun føler lidt eller næsten intet ved samlejet. Selv om de føler trang dertil, er de dog saa hæmmede, at de ikke bliver tilfredsstillet, de opnaar ikke udløsning. For en sund mand taber en kold kvinde hurtigt sin tiltrækning. En af de vigtigste grunde til, at saa mange ægteskaber saa hurtigt bliver ulykkelige, er derfor ofte kvindens kønslige kulde.

At kønsfunktionen er hæmmet viser sig hos kvinden først og fremmest ved, at hun enten helt afslaar samleje eller kun »finder sig i det«. Ofte er lidelsen saa fremskredet, at samleje bliver helt umulig, da skeden ikke bliver fugtig, eller kommer i en krampe-tilstand, saa lemmets indtrængen forhindres. Kolde kvinder finder ofte, at samlejet er en grusom, egoistisk handling fra mandens side, de føler sig misbrugt, nedværdiget, som »værktøj for den mandlige attraa«. Disse lidelser opstaar ved ubevidste hæmninger af sexuallivet overhovedet, ofte ogsaa ved frygt og afsky for samlejet. Ikke alene opdragelsen har banket ind i barnet, at det seksuelle var noget ondt, ofte har der dannet sig gale forestillinger allerede i den tidligste barnealder, som følge af uvidenhed. Saaledes tror mange børn, at manden gør kvinden noget ondt under samlejet. Naar et barn, der intet forstaar, pludseligt vaagner op midt om natten, og bliver vidne til samleje, bliver det bange, og danner sig alle mulige forestillinger om, hvad det er, der sker. Herimod nytter det intet, at det senere faar sammenhængen at vide. Det første indtryk bliver staaende og hæmmer senere barnets erotiske liv. Børn bør derfor tidligt høre om det naturlige kønsliv, og maa ikke sove i værelse med forældrene, en fordring der i det borgerlige samfund bliver illusorisk for største delen af de proletariske familier med deres daarlige boligforhold.

Angsten for samlejet viser sig hos mange kvinder først lige før samlejet, ellers er de fuldstændig normale. De er forud ophidsede, men bliver bange i det øjeblik, akten skal indledes. Hos

saadanne kvinder findes hæmninger, der ikke vedrører sexualitet i al almindelighed, men kun samlejet som saadant.

Trods aartiens forskning, hersker mange steder den anskuelse, at kvinden ikke behøver samlejet saa meget som manden, at kulde hører til kvindens væsen. Dette er lige saa urigtigt som den tro, at kvinden er »monogam anlagt« i modsætning til manden. Dette er anskuelser, der forklares ud fra den dobbelte borgerlige sexualmoral, fra de besiddende klassers interesse i opretholdelsen af det borgerlige ægteskab, hvis grundlag er kvindens »kyskhed«. De færreste kvinder ved derfor, at det er unormalt, naar de intet føler ved samlejet, og at de ofte kan blive helbredt, naar de tidligt nok kommer under psykisk behandling.

Kvindens kulde er i et stort antal tilfælde ikke ægte, det vil sige, at hun vil kunne tilfredsstilles, hvis parret var bedre orienteret i kønslivet og samlejets »teknik«. Saaledes tilfredsstilles mange ellers sunde kvinder ikke, fordi manden er ubehjælpelig eller selv er hæmmet. Naar sæden udtømmes hos manden allerede efter nogle sekunder eller et halvt minut, saa opnaar kvinden ingen tilfredsstillelse, om hun saa er nok saa sund. De fleste mænd har samleje uden forud ved kærtægnet at have forberedt kvinden. En saadan erotisk forberedelse er nødvendig, for at kvinden skal kunne opnaa den fulde tilfredsstillelse. Den maa ikke undlades eller hæmmes af falske forestillinger om, at noget er »uartigt« eller »perverst«, men mange kvinder viger tilbage derfor paa grund af deres almindelige seksuelle skyhed. Denne skyhed kan let overvindes ved paapasselighed og ømhed fra mandens side, hvis den da ikke stikker alt for dybt og ikke allerede er sygelig. Ophidselsen hos kvinden giver sig normalt til kende ved, at kønsorganerne bliver fugtige, og først nu kan det egentlige samleje uden skade indledes. Under samlejet maa partnerne tilpasse sig efter hinanden. Den ene lader sig som oftest vanskeligere ophidse end den anden. Dette svinger ofte fra gang til gang. Erfaringsmæssig begaar de fleste mænd den fejl, at de er for voldsomme, **hvorved sædudtømmelsen indtræder for tidligt**, og kvinden ikke naar at blive tilfredsstillet. Naar manden føler, at sædudtømmelsen nærmer sig, uden at kvinden er kommet saa langt, kan han bevidst og uden gêne forhale den noget. Er sædudtømmelsen først begyndt, maa han ikke længere holde tilbage, da han ellers ikke faar den fulde tilfredsstillelse. Det bedste og sundeste er, naar mand og kvinde samtidigt faar udløsning. Hele samlejet, fra indførelsen af lemmet til tilfredsstillelsen, varer almindeligvis et par minutter, naar samlejet udføres med regelmæssige mellemrum. Jo længere samlejet varer, jo mere tilfredsstiller det begge parter, dog

kun hvis der ikke fordres for store anstrengelser ved tilbageholdelsen. Mange mænd kan ikke naa til at udstøde deres sæd. De er da i stand til at tilfredsstille kvinden, men ikke sig selv. Ogsaa disse lidelser kan helbredes ved behandling, hvis de ikke er for gamle.

Efter et tilfredsstillende samleje kommer der en velgørende ro, man føler sig afslappet uden at være udmattet, og trænger stærkt til søvn. Er samlejet mislykket, er man ikke afslappet, men meget mat, og føler lede, der kan stige til misstemning og væmmelse. Naar kvinden kun opægges, men ikke tilfredsstilles, indtræder der let skælven og krampegraad.

Har det middel man har brugt for at hindre svangerskab været godt, behøver man ikke at foretage udskylning straks efter samlejet. (Kønsorganerne bør vaskes dagligt hvad enten man har haft kønslig omgang eller ikke.)

Hvor ofte skal man eller maa man have samleje? spørges der ofte. Herfor gives der ingen regel. Man skal ikke have samleje, naar man ikke har trang til det, men ved stærk trang er det fuldstændigt uskadeligt. I begyndelsen af et kærlighedsforhold eller et ægteskab har man ofte samleje, senere hen bliver det sjældnere. Hos sunde midaldrende mennesker synes 1—3 gange om ugen at være det normale. I den højere alder indtræder kravet sjældnere, hos yngre meget hyppigere. Naar der er lang tid mellem samlejerne, gentages de som oftest et par gange hver nat. Ved regelmæssig tilfredsstillende omgang kræves der sjældent gentagelse.

Der er mænd, der for at overbevise sig selv og kvinden om deres potens, gentager ogsaa uden trang. Herved opnaas dog sjældent tilfredsstillelse. Ældre mennesker føler sjældnere trang til samleje uden at dette er et sygeligt fænomen.

En af grundene til at kvinderne ofte er vanskelige at tilfredsstille, er at de kan være mere modtagelige paa de ydre kønsorganer end i skeden. Dette afhjælpes i mange tilfælde ved en ændring af stillingen under samlejet.

Frygten for at indtage en anden end den saakaldte normale stilling ved samlejet, er almindeligvis meget stor, da man frygter for at være pervers. Ogsaa dette er et resultat af den borgerlige og kirkelige sexualopdragelse.

I virkeligheden kan intet betegnes som perverst, hvis det forhøjer tilfredsstillelsen. En afveksling af stillingen kan ofte holde forholdet friskere, og jo intensivere tilfredsstillelsen er, jo naturligere parterne giver sig hen, des fastere og inderligere er ogsaa de øvrige forhold.

KAPITEL 5

Undertrykkelse af de unges kønsliv i den kapitalistiske stat.

Hvilken sammenhæng bestaar der mellem det kapitalistiske samfund, dets ordning af forholdene mellem kønnene og den maade, hvorpaa det behandler de unges kønslige forhold?

De fleste unge, med undtagelse af de fuldtud klassebevidste proletarerer, tager den kendsgerning, at deres kønsliv bliver undertrykt af det kapitalistiske samfund som noget selvfølgeligt, noget, som hører sig til og ikke kan være anderledes. Vi gaar ud fra en sammenligning mellem de kun faa unge, der fører et tilfredsstillende kærlighedsliv og de andre, der ikke kan frigøre sig fra den borgerlige families saavel som skolens og kirkens indflydelse og enten lever i afholdenhed, onanerer eller ved lejlighed indvikler sig i en saakaldt platonisk kærligheds snarer og forfalder til dagdrømmeri. Vi kan saa straks slaa fast, at de i sexuelle spørgsmaal klarere tænkende unge, som fortrinsvis stammer fra proletariatet, gør aabent oprør mod forældrene, mod skolen og mod kirken, mens de i sexuel henseende hæmmede unge, som for størstedelen stammer fra smaaborgerne, for det meste er særdeles »brave« sønner og døtre. Dette er ikke tilfældigt, men har sin bestemte betydning. Familie og skole er nemlig i dag, politisk set, intet andet end det borgerlige samfunds værksteder til frembringelse af brave, lydige undersaatter. *Det borgerlige ideal af en familiefader er den borgerlige øvrigheds og statsautoritetens stedfortræder i sin familie.* Den samme lydige og underdanige stilling, som faderen skal forlange af sine børn, naar de er smaa, fordrer staten af de voksne. Kritikløshed, det, ikke at turde mukke og ingen selvstændig mening at have, skal kendetegne forholdet mellem forældre og familietro børn, lige saavel som forholdet mellem loyale embedsmænd og staten, og mellem den endnu ikke klassebevidste arbejder i fabrikken og fabrikslederen eller ejeren. I samme grad som klassebevidstheden udvikler sig i en proletar-

familie ændres ogsaa forældrenes stilling over for børnene, skønt af alle borgerlige indstillinger vanskeligst og sidst.

Sammenhængen med undertrykkelsen af kønslivet er følgende: Undertrykkelsen af kønslivets spændinger og ønsker fordrer af hver enkelt et stort maal af sjælelig energi. Dette hæmmer og skader initiativet, forstanden og kritikken. Jo sundere og kraftigere kønslivet derimod udfolder sig, desto friere, initiativrigere og mere kritisk bliver man i sin øvrige adfærd. Men dette maa jo netop ikke ske i det kapitalistiske samfund, som skarpt træder ind for autoritet og tradition. *Indskrænkning af den aandelige bevægelsesfrihed og kritik gennem undertrykkelse af kønslivet er et af de vigtigste resultater af den borgerlige ordning af det sexuelle spørgsmaal.*

Det har derfor ogsaa sit rimelige formaal, at det borgerlige samfund med alle de midler, der staar til dets raadighed, arbejder paa opretholdelse og styrkelse af familiemoralen. For det er, som allerede sagt, frem for alt i den borgerlige familie, at det henter sine tilhængere.

Afholdenhedsmoralen bliver fremmet særlig strengt i den kønsmodne alder, fordi de unge ofte netop i den alder begynder at gøre oprør mod hjemmet; hver enkelts sexuelle interesser og kræfter gør oprør imod undertrykkelsen. De skarpeste konflikter mellem forældrene og de unge indtræffer næsten uden undtagelse netop i den alder, hvor kønsmodenheden lige er indtraadt. Medmindre den unge mand ikke uden ophør bliver holdt nede, som det fx. er tilfældet i smaaborgerlige kredse, begynder han stadig tydeligere og stærkere at sætte sig op imod den tvang, det er, at skulle tilbringe alle de smukkeste søndageftermiddage i familiens skød. Enhver ung kvinde eller mand under saadanne forhold begynder før eller senere mere eller mindre klart at ane, at de hører til andre steder, sammen med andre unge, at de keder sig sammen med de voksne, at de længes efter luft, sol, sport og sexuelle forbindelser.

Naar vort revolutionære oplysningsarbejde ikke naar disse unge, saa synker de efter en kort og frugtesløs kamp mod forældrene ned i den trøsteløse, fra politisk liv afspærrede familie-atmosfære, som gennemtrænger dem saadan med borgerlig tænkemaade, at de højst slutter sig til en borgerlig ungdomsbevægelse. Det er den revolutionære ungdoms opgave her at sprede klarhed i ungdommens rækker. I denne kamp for at befri alle uoplyste unge for de reaktionære hjems baand, maa vi være forberedte paa store vanskeligheder.

Den borgerlige familie har altsaa til opgave at opdrage under-

saatterne og at gøre ungdommen egnet til ægteskab. Men da sexuallivet og den økonomiske existens for kvinder og børn er langt vanskeligere uden for den ved lov beskyttede familie, spiller denne og forældrehjemmet i det kapitalistiske samfund en ret betydelig rolle for de undertrykte kvinder og børn. Derfor forsvarer proletarkvinder *saa ofte* og *saa lidenskabeligt* ægteskabet. Men bortset herfra betyder familieinstitutionen i de borgerlige og smaaborgerlige kredse til dybt ned i proletariatet i et overvældende antal tilfælde kval og elendighed. I familieinstitutionen findes der en modsigelse, der saavel befæster som undergraver dens stilling. Paa den ene side er familien en af privatøkonomiens vigtigste institutioner, men paa den anden side sønderriver den kapitalistiske økonomi, massearbejdsløsheden og løntrykket den arbejdende befolknings familieliv. Enten maa kvinder og unge gaa paa arbejde for at skaffe det nødvendige til livets ophold eller de maa hæve arbejdsløshedsunderstøttelse, og de bliver paa den maade gennem aarelang arbejdsløshed *saa sjælelig nedbrudte*, at den altid i familien forhaandenværende spænding under dette stiger til uudholdeligt had. Og saaledes gaar mange proletarfamilier til grunde, falder fra hinanden *saa vel gennem indre stridigheder som gennem det ydre økonomiske tryk*. Hos smaaborgerne ser det i dag, bortset fra den smaaborgerlige forvirring i ægteskaberne, ikke meget anderledes ud, skønt familielivet i dette lag i mange tilfælde bliver indhyllet i hyklerisk sentimentalitet, i fraser om det hyggelige hjem osv. Jo nærmere massernes bitre økonomiske stilling kommer de smaaborgerlige familier, desto hurtigere ødelægges de hykleriske fraser, desto klarere ser man situationen som den er. Masser af unge gaar moralsk til grunde under forældrenes slagsmaal og skænderi, naar de da ikke bliver draget ind i proletarungdommens samlede fremmarsch. Lykkes dette ikke for den, *saa ødes de bedste kræfter i kamp mod forældrene*. Men denne de unges kamp maa ikke faa os til at glemme den anden side af sagen, at disse unge samtidig er bundet stærkt til deres forældre og *saa vel i deres indre som materielt afhænger af dem*. I proletarungdommen lettes denne afhængighed ofte af dens materielle selvstændighed.

Ingen institution i det borgerlige samfund begynder *saa tidligt* og *saa stærkt* at undertrykke barnesjælens organisme med autoritetstro som familien. Vi ser derfor og har stedse set, at den familiære underkastelse oftest gaar haand i haand med tilslutningen til den herskende samfundsordning, og at oprør mod familien ofte betyder det første skridt til klassebevidst kamp mod det kapitalistiske samfund. Det er intet tilfælde, at den prole-

tariske, revolutionære ungdom tidlig løsriver sig fra familien — som følge af dens tidlige deltagelse i produktionsprocessen, mens paa den anden side den reaktionære ungdom ofte er meget intimt forbundet med familien. Det har ogsaa sin mening, at der i den socialistiske stat U. S. S. R. bliver lagt stor vægt paa ungdommens selvstændighed og dens uafhængighed af familien. Familien danner ofte et kapitalismens og reaktionens bolværk indenfor den undertrykte klasse. Inden for sine egne 4 nøgne vægge glemmer ogsaa den ellers klassebevidste fader sit revolutionære sindelag. Hjemme bliver han saa den brutale patriark og tyrann mod kone og børn, og dermed tjener han ganske den politiske reaktion, for et saadant familieliv skader ungdommens kampglæde og kraft, som er saa nødvendig i kamp mod den herskende samfundsordning.

Det er med hensyn til børnenes sexuelliv, at forældrenes autoritet udøves stærkest; kernen i den fremgangsmaade, hvorved forældrene gør ungdommen til kapitalismens lydige tjenere, er den kønslige forskræmthed og forkrøbling og frembringelse af en autoritetstro angst i børnene paa grund af deres seksuelle ønsker, tanker og gerninger. Det er ligegyldigt, om undertrykkelsen sker gennem streghed eller forkælelse, resultatet er altid den unges uselvstændighed. Naar de borgerlige siger til os, at sexuel frihed ødelægger ungdommens opdragelse, svarer vi dertil: Ja, deres opdragelse til kapitalistiske formaal! Sammenhængen mellem den borgerlige familieordning, den herskende sexualmoral og det kapitalistiske samfund er endnu ikke gaaet op for store dele af den proletariske ungdom. Det maa være den revolutionære ungdoms opgave at vise dem, at kampen for sexuel frigørelse ofte maa gaa gennem kamp mod forældrene, og at den fører ind til arbejdet for det socialistiske samfund.

Før vi gaar til det spørgsmaal, om der er mulighed for i det kapitalistiske samfund at afhjælpe eller ogsaa at lindre de unges seksuelle nød, maa vi endnu omtale et enkelt punkt, som hidtil er blevet altfor forsømt i den proletariske kamp mod religionen, og hvis opklaring kun vil fremme vor ungdoms sejr mod det aandelige slaveri.

Medens skolen overtager den intellektuelle undertrykkelse af ungdommen, fortsætter kirken i allerførste linie den kønslige undertrykkelse, som er det væsentligste grundlag for den aandelige og kirkelige sløven af fornuften og kritikken. Det er intet tilfælde, men har sine gode grunde, at ungdommens konfirmation omtrent falder sammen med begyndelsen af den kønslige modning. Stod børnene allerede under kirkens indflydelse før kønsmodningen, saa søger kirken ved konfirmationen i endnu højere

grad at gøre sig gældende og støttes kraftigt i disse bestræbelser af en række kristelige ungdomsorganisationer.

Denne sammenhæng mellem kirkelig reaktion og sexuel undertrykkelse er intet ligegyldigt spørgsmaal. Det gælder om at unddrage den kristelige og den ungdom, der staar den kristelige nær, kirkens indflydelse og i vor front mod kirken at medregne det borgerlige hjem, den reaktionære skole, det kapitalistiske samfund overhovedet. Det drejer sig jo om børn af udbyttede arbejdere, funktionærer og bønder!

Naar vi i de kristelige ungdomsforbund vilde sige til de unge, at de staar i modsætning til kirken, fordi de i sexuel henseende opfører sig nøjagtig som den gudløse ungdom, omend noget mere ubevidst, vilde de derpaa svare, at de kun ved hjælp af kirken og den helligaand faar kraft til ikke at søge selvtilfredsstillelse og til at nedkæmpe deres seksuelle liv. Saa maa man fortælle dem, ikke alene om de farer for sundhed og liv, som denne nedkæmpen har til følge, men man maa ogsaa opklare det spil, der bliver drevet med dem, idet man fortæller og beviser dem sandheden om den kirke, til hvilken de holder sig. Vi maa ved beskrivelsen af ungdommens seksuelle nød oprulle hele den kirkelige og kapitalistiske baggrund, ellers tager vi fejl, ellers naar vi ikke ind til spørgsmaalets kerne. Vi maa bevise vor paastand om, at kirken staar i kapitalens tjeneste. Vi løber ellers faren for ikke at give det rigtige svar, naar unge spørger os, hvordan de skal løse det seksuelle spørgsmaal.

Grundspørgsmaalet er: kan de borgerlige inden for egne rammer løse de unges konflikter? Vi svarer hertil: nej, i den kapitalistiske stat, saa længe borgerlig økonomi og opfattelse er den herskende, gives der for den store masse af unge ingen løsning paa det spørgsmaal, der er det mest brændende for alle. I liberale borgerlige kredse taler man jo meget om ungdommens nød, men man maa engang for alle gøre sig klart, hvorledes de tænker eller foregiver at tænke og hvorledes de virkelig handler. Er de virkelig villige til at give ungdommen fuldkommen selvstændighed og en til denne alder svarende sexuel levevis? Er de virkelig villige til fuldstændig at anerkende den kønslige omgang mellem unge der, hvor det er nødvendigt? Er de villige til og kan de officielt ophæve den dobbelte kønsmoral, saa at smaa-borgernes mandlige ungdom søger kønslig omgang med kvinder af deres eget lag og ikke med de prostituerede? Er de rede til, paa de oplysningsstationer, der burde oprettes, uden betingelser, gratis at stille svangerskabsforebyggende midler til raadighed? Vil borgerskabet stryge fosterfordrivelsesparagraffen og gennem-

føre gratis offentlige klinikker for afbrydelse af svangerskab og saa for unge, naar et beskyttelsesmiddel svigter? Kan borgerskabet løse ungdommens boligspørgsmaal, saa at de ikke mere i porte og bag gitre fører et vrængbillede af kønsligt liv, men enhver ung faar mulighed for at blive alene med sin partner? Er de sluttelig parate til at opdrage børnene i sexuel henseende, saa de senere bliver sat i stand til overhovedet at optage et sexuel liv og føre det rigtigt?

Nej, borgerskabet kan i følge sit økonomiske system, der beror paa en udbytning af det overvejende flertal af befolkningen til fordel for et velhavende mindretal, ikke løse ungdommens sexuelle spørgsmaal. Borgerskabet er jo ikke engang i stand til at stille den proletariske ungdoms sult. Og det er jo overhovedet den første forudsætning for en løsning af det sexuelle spørgsmaal.

Vi vil ikke her føre lange teoretiske diskussioner om, hvorfor det borgerlige samfund aldrig nogensinde kan omlægge sin ordning af forholdene mellem kønnene, det vil blive vist andetsteds. Hvis kønslivet i det borgerlige samfund befrir sig for sine lænker, sker det ikke, fordi samfundet ønsker det eller fordrer det saaledes, det sker imod dets vilje. Det er ikke alene et tegn paa den borgerlige morals forfald, men paa systemets overhovedet.

Ikke fuldtud klassebevidste unge, som fx. de socialdemokratiske, plejer paa dette sted at fremhæve, idet de henviser til den frihed i sexuel henseende, som de unge allerede har opnaaet, at ungdommens sexuelle frigørelse er mulig i det kapitalistiske samfund inden den sociale revolution; den nuværende »frihed«, mener de, er det bedste bevis herfor. Vi maa bevise disse unge ganske klart, at de tager fejl, for det er ingen sexuel frigørelse. Det er ganske vist rigtigt, at de unge i dag lever anderledes i sexuel henseende end for 30 aar siden. Det er ogsaa rigtigt, at hjemmet og kirken har tabt sin indflydelse paa en vis del af de unge; men dette skete kun paa grund af de ændrede økonomiske forhold i samfundet. Men vi kan dog ikke kalde den sexuelle forvirring af i dag for en frigørelse. Hvorledes ser det da i virkeligheden ud? I hvilken sjælelig og legemlig forfatning gaar ungdommen frem i dette saakaldte frie sexuelle liv? Ungdommens vanskeligheder er kun blevet større derigennem, at de paa den ene side faar deres opfattelse af sexuallivet mere eller mindre forkvaklet først i hjemmet i den tidlige barndom og senere i skolen, saa de ofte er blevet uegnede til overhovedet at optage et sexuel liv og gennemføre det paa tilfredsstillende maade; mens paa den anden side den fremadskridende sammen-

slutning af ungdommen i foreninger i visse henseender har bragt en lettelse. De unge socialdemokrater kan selv sige, hvorledes deres parti stiller sig i spørgsmaal, der angaar lydigheden og den sexuelle moral. Bourgeoisiet og alle arter af præster vil sige: ja, ungdommens sexuelle nød kommer deraf, at man har røkket ved ungdommens moral, og det er ikke mindst bolschevikkerne skyld i. Vi svarer herpaa, at ungdommens undertrykkelse i sexuel og materiel henseende var det, der rokkede denne moral, og vi kan bevise det indtil den mindste detalje. Det drejer sig, som allerede den borgerlige dommer Lindsey i Amerika fastslog, om et uafvendeligt oprør fra ungdommens side i sexuel henseende. Naar det i dag ikke fører til klar revolutionær tankegang, er det, fordi vi ikke har forvandlet det ufrugtbare sexuelle oprør til frugtbar revolutionær kamplyst, som vilde have givet det hele mening. Bourgeoisiets økonomiske udvikling, kapitalismens uduelighed til at ordne menneskenes økonomiske forhold tilfredsstillende, dens stedse stærkere forfald garanterer helt uden vor hjælp, at dens moral kun vil gaa yderligere til grunde og aldrig kan vende tilbage. Vi har ikke nedbrudt denne moral, ligesaa lidt som vi har frembragt de økonomiske kriser eller ødelagt familielivet. Det har det kapitalistiske system selv udført. Vi udfylder kun vor opgave som revolutionær ungdom, naar vi fremskynder denne masseødelæggende proces, naar vi dræber det døende, hvor vi end træffer det, for derud af at skabe en ny ordening af det menneskelige samfund, som gør det forbi med klasseherredømmet, den økonomiske udbytning og den aandelige og kønslige undertrykkelse og som endelig opfylder hensigten med menneskets samfundsliv, tilfredsstillelse af grundbehovene, og som sikrer massernes kulturelle krav.

Naar ungdommens sexuelle spørgsmaal ikke kan løses i det kapitalistiske samfund, saa maa vi unge kunne bevise, at socialismen kan løse dette spørgsmaal.

Hvorfor kunde Sovjetunionen allerede nu træffe en lang række forholdsregler til befrielse af sexuallivet? Det kunde den, fordi den ikke havde nogen interesse i den sexuelle undertrykkelse, fordi den havde skudt den kapitalistiske samfundsordning til side, idet den sociale revolution faktisk er gennemført der. Vi vil ikke blive forstaaet af de uorienterede, politisk forkvaklede unge, naar vi ikke kan forklare dem den sociale revolutions væsen meget nøje. Til det formaal er en grundig politisk uddannelse af den **revolutionære ungdom den første** forudsætning; men dette er endnu slet ikke blevet opfyldt svarende til den politiske situation. Der vil findes mange unge, som vil sige: ja, vi holder stærkt

paa den sexuelle befrielse, men ikke paa socialismen; men netop disse unge maa vi klart bevise, at de løber efter et fantasifoster, og at der ikke findes nogen anden vej til ungdommens sexuelle befrielse end gennem revolutionen.

Men hvorfor gaar det dog ikke uden revolution, vil mange kristelige, liberale og mange politisk intetanende unge spørge? Men derpaa findes kun eet svar. Vil kapitalisterne frivillig give afkald paa besiddelsen af maskinerne, fabrikkerne, husene og jorden? Vil de frivilligt overlade produktionsmidlerne og landet til dem, som ved deres arbejde skaber samfundets rigdom? Nej, det vil de ikke gøre, tværtimod. De vil blive desto grusommere mod den undertrykte klasse, jo mindre de er i stand til at opretholde deres økonomi. Det viser den øjeblikkelige situation i 1933. Hvis ungdommen ikke vil gaa legemlig og moralsk til grunde, og hvis de vil opnaa den samfundsordning, som ikke blot tager hensyn til deres legemlige behov, men ogsaa til deres aandelige og kønslige, saa maa de være klare over, at det revolutionære opgør med den herskende klasse er uundgaaeligt. Vi maa selv begribe det klart og ogsaa gøre det begribeligt for de indifferente saavel som de reaktionære unge, at den virkelige løsning af ungdommens sexuelle spørgsmaal først opnaas paa tilfredsstillende maade og kun er mulig, naar ungdommen er tilstrækkelig forsynet med bolig, klæder og næring og har mulighed for virkelig at opnaa det kulturtrin og tilegne sig den viden, som i dag kun er tilgængelig for en lille flok børn fra rige hjem. Først da vil den basis i økonomisk og social henseende være til stede, paa hvilken et tilfredsstillende kønsliv, som giver fuld værdi for alle unge, kan opbygges, og det er bl. a. eet af den sociale revolutions vigtigste maal.

Spørgsmaal og svar.

En række spørgsmaal, der paa møder o. l. er stillet dr. Reich og dennes svar.

1) *Er onani skadeligt?*

Onanien i sig selv er uskadelig, naar den finder sted uforstyrret, dvs. uden skyldfølelse og paafølgende anger, og naar man endvidere ikke griber forstyrrende ind i udløsningen. De daarlige følger, man selv tilskriver onanien, er et resultat af (for det meste ubevidste) fantasier og samvittighedsnag, der hindrer udløsningen. Kirken forkaster enhver sædafgang, der ikke staar i forplantningens tjeneste. Den fremstiller derfor onanien som en alvorlig synd. Ogsaa borgerlige, der ikke har frigjort sig fra den kirkelige tankegang, plejer at fremstille den som en last og at tage de skadeligste forholdsregler imod den, forholdsregler, der først rigtig gør de unge syge og endda kan drive dem til selvmord. Onanien er et simpelt udtryk for den kendsgerning, at mennesket bliver kønsmodent i en alder, hvor der overhovedet ingen mulighed er for at gifte sig og kun en meget begrænset for at finde en partner. I en alder af 13—14 aar, ofte tidligere, ofte senere, begynder mennesket at blive kønsmodent, dvs. han bliver ikke alene i stand til at have kønslig omgang, men ogsaa til at sætte børn i verden. Tegnene paa kønsmodenhed hos drenge er erektioner, behaaring af kønsorganerne, overgangsstemmen, legemets hurtige vækst; hos piger ligeledes behaaring af kønsdelene, vækst af brysterne og fremkomsten af de maanedlige blødninger. I sjælelig henseende viser der sig forøget aktivitet, en indre uro og spænding, i de fleste tilfælde bevidst trang til kønslig omgang. Af kønsorganerne indtræder der en spænding p. gr. a. for stærk blodtilstrømning, som i almindelighed ytrer sig omtrent som en kløen et eller andet sted paa huden. Hvorledes bliver kløen i almindelighed ophævet? Ved kradsen og gniden. Nøjagtig paa samme maade bliver den kløende for-

nemmelse i kønsdelene ophævet ved gnidning. Afspændingen finder hos manden sted ved en sædudtømmelse, men ogsaa hos kvinden finder en afspænding sted. Saafremt afspændingen ikke bliver forstyrret, er der nogen tid efter denne intet krav om kønslig omgang. Dette er forskelligt for de forskellige mennesker. Den ene søger selvtilfredsstillelse hver anden-tredje dag, den anden maaske en gang om ugen. De unges onani er kun en erstatning for den kønslige omgang. Hos primitive folk spiller den overhovedet ingen rolle. Onanien er fuldstændig harmløs, indtil skyldfølelsen indfinder sig. Saa begynder den unge at kæmpe mod den, han forsøger at undertrykke kønsdriften, som dog er stærkere end hans bevidste vilje. Han søger da selvtilfredsstillelse under indre modstridende følelser, faar ingen ordentlig tilfredsstillelse og skader paa den maade sit nervesystem. Med onanien er der yderligere forbundet ubevidste fantasier, som undertiden fremkalder skyldfølelse og depression. Dertil kommer, at han paa forskellig maade faar den forestilling, at der er forbundet en legemlig beskadigelse med onanien. Det gør ham først rigtig ængstelig, og han tror frem for alt, at han er det eneste menneske, der gør »saadan noget«. Han afsondrer sig fra menneskene og faar saa onanisternes typiske ensomhedsfølelse; han ved ikke, at han har utallige kammerater, der tror nøjagtig som han, at de er de eneste onanister i verden! Onani tilfredsstiller kun for en tid, i længden virken den utilfredsstillende, fordi man maa fantasere sig til en partner. Er onanien engang blevet utilfredsstillende, skader den, ligesaavel som en kønslig omgang, der bliver foretaget med ulyst. Den bedste udvej ud af onanien er kønslig omgang med en partner, til hvem man føler sig knyttet i legemlig og sjælelig henseende.

2) *Faar man rygmarvssvindst af onani?*

Hvorledes skulde man faa rygmarvssvindst? Det er kun een af de trusler, som uvidende forældre anvender for at tvinge de unge til afholdenhed. Men denne forestilling danner sig ikke sjældent ogsaa ganske af sig selv hos uoplyste unge, som ikke kan forklare sig, hvorfra vædsken ved sædudtømmelsen stammer og kommer paa den idé, at det, der kommer ud, skulde være rygmarv. Det er naturligvis galt. Rygmarven er for det første ingen vædske og hænger for det andet ikke sammen med de testikler, der afsondrer sæden, bortset fra at der fra rygmarven løber nerver til kønsdelene, der udløser pirringen og udvider blodkarrene.

3) *Skader onanien, naar den kønslige omgang bliver fuldbyrdet i gensidig onani?*

Den skader kun, naar den bliver udøvet gennem lang tid, og da kun af de allerede nævnte grunde, at onani aldrig kan virke saa tilfredsstillende som samlejet. Men hvorfor driver man onani, i stedet for at søge samleje? Det sker ofte, fordi man frygter for svangerskabet. Der findes dog svangerskabsforebyggende midler! Eller er man af den anskuelse, som er opstaaet gennem den herskende moral, at alt er tilladt, undtagen samleje. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at mange unge piger er villige til alt og kun undgaar selve samlejet, fordi de føler en bevidst eller ubevidst angst for kønsakten. Naar en mand gør det samme, er det ofte af den grund, at han ikke føler sig ganske sikker paa sin potens. Angst for svangerskab og moralske betænkeligheder er for det meste oprindelsen til ubevidste hæmninger og uro. Den gensidige onani uden derpaa følgende rigtigt samleje er ikke hygiejnisk i sexuel betydning, fordi pirringen er stærkere end den opnaaede tilfredsstillelse.

4) *Jeg søger hver dag 2 gange selvtilfredsstillelse, om søndagen 6 til 8 gange. Er det skadeligt?*

Det er ikke skadeligt i sig selv, men et tegn paa at der foreligger en forstyrrelse af kønslivet. Normalt er man efter onanien i nogle dage uden sexuelle krav. Det, at søge selvtilfredsstillelse 2 gange om dagen og om søndagen en 6—8 gange er sandsynligvis en følge af tvingende ubevidste fantasier. Gaa til en læge, der giver raad i sexuelle spørgsmaal, for at han kan fastslaa noget nøjere om forstyrrelsens art.

5) *Søger man selvtilfredsstillelse uden at mærke nogen kløe, fx. af sjælelige grunde?*

Onanien bliver fremkaldt ikke alene gennem legemlig drift og spænding, men særlig gennem fantasien. Det forekommer nu meget hyppigt, at vedkommende slet ikke behøver at berøre kønsdelene, men fantaserer livligt og undertiden opnaar sædudtømmelse paa den maade. Der gives altsaa sikkert en art »aandelig« onani. Denne er skadelig, fordi ophidselsen ikke bliver rigtig udløst og derfor med tiden kan føre til nervesygdomme. Langvarig og overhaandtagende »aandelig« onani er hyppig tegn paa en begyndende neurose. Jo før man da kommer til psykisk behandling des bedre. Hos ganske unge forsvinder saadanne tilstande imidlertid af sig selv, fordi de i rette tid faar kønslig omgang. Undertiden kan det hjælpe at dyrke sport, men vel næppe i længden.

6) *Er dagdrømme sygelige?*

Dagdrømme er typiske for en vis periode i de unge aar, nem-

lig saa længe der ikke har dannet sig noget regelmæssigt sexual-liv. I længden svækker de hensynet til den virkelige verden og trækker vedkommende ind i stadig mere barnlige og ubevidste fantasier. Som den aandelige onani er dagdrømmeri ved længere haardnakket tilstedeværelse tegn paa en begyndende neurose. Den skader frem for alt arbejdsevnen. Dagdrømme fører hyppigt til, at man har vanskeligere ved at finde sig til rette i den virkelige verden. Der gives 2 arter af dagdrømme: ærgerrighedsdrømmene og de sexuelle. I begge tilfælde finder man den tid, der er tilbragt i fantasiverdenen, behageligere og bliver derigennem let uegnet til det virkelige liv.

7) *Er det skadeligt at afbryde onanien lige før sædudtømmelsen?*

Den, der søger selvtilfredsstillelse paa denne maade, har i almindelighed den forestilling, at sædudtømmelsen er tegn paa en legemlig beskadigelse. Det er saa omtrent det skadeligste, man kan gøre. Det fører absolut til nervøsitet. Mange tror, at de ikke søger selvtilfredsstillelse, saa længe de gnider paa lemmet, først med sædudtømmelsen er det »ondt og djævelens værk«! Tilbageholdelse af sædudtømmelsen betyder, at spændingen ikke bliver udløst, saa at den sexuelle ophidselse giver sig tilkende paa anden maade, og man bliver nervøs.

8) *Man indvender mod onanien, at den ifølge sin mekaniske udførelse skulde foraarsage visse forandringer i de ydre kønsdele. Senere følge: For tidlig sædudtømmelse ved det normale samleje og deraf følgende utilfredsstillelse hos den kvindelige partner. Hvilke positive kendsgerninger foreligger der i den praktiske lægevirksomhed? For en saadan indvending er dog berettiget.*

Derom er intet bekendt. Det er ganske usandsynligt, at onanien skulde bevirke saadanne forandringer. Det kan man dog slet ikke forestille sig. Den for tidlige sædudtømmelse ved senere samleje hænger sammen med ganske andre kendsgerninger, den er udtrykket for en almindelig ængstelighed for samlejet, hænger sammen med onanisternes skyldfølelse og angst, men ikke med onaniens mekaniske akt. Denne forestilling er kun en af de mange om, at onanien som handling skader potensen.

9) *Bestaar der en sammenhæng mellem onani og homosexualitet?*

Der bestaar kun en indirekte sammenhæng i 2 henseender. For det første, fordi de første sexualoplevelser i kønsmodenhe-

den i vort samfund saa ofte opleves med mennesker af samme køn. Onanien mellem drenge hører til de alledagligste foreteelser, om hvilke de færreste lærere og forældre ved noget. For det andet plejer de mennesker, som bevidst eller ubevidst har homoseksuelle tilbøjeligheder, meget ofte at søge selvtilfredsstillelse i homoseksuelle fantasier. Den overhaandtagende onani forekommer meget ofte hos ubevidst homoseksuelle. En særlig sammenhæng eksisterer ikke. I almindelighed plejer kønsdriften, naar den ikke i rette tid bliver knyttet til det andet køn, at tage tre afvigende retninger: Onani (med fantasien om det andet eller det samme køn), perversion eller nervøse forstyrrelser.

10) *Kammerat R. har i et foredrag til de socialistiske mellem-skoleelever sagt, at unge først bør have kønslig omgang, naar epifyselinjerne er lukkede. Er det rigtigt?*

Det er trist og frem for alt farligt, naar en socialistisk opdrager paastaar saadan noget uden at have studeret spørgsmaalet grundigt og frem for alt uden den nødvendige erfaring. Ved I, kammerater, hvornaar epifyselinjerne lukkes? Først med det 22.—24. leveaar. Allerede deraf kan I se, hvad det er for en paastand. Jeg tror, at kun katolske præster endnu vil bekende sig til en saadan anskuelse. Hvilket bevis har R. ført for denne paastand? Hvorledes skulde sammenhængen være mellem den kønslige omgang og sammenvoxningen af epifyselinjerne? Epifyselinjerne er jo kun bruske mellemstykker ved enden af knoglen, som muliggør den stadige vækst. Hænger spørgsmaalet om kønslivet ikke meget mere sammen med testiklernes og æggestokkenes virksomhed? Har ingen fortalt jer derom? Har ingen sagt jer, at kønsdriften, naar den længe ikke bliver tilfredsstillet, tager af, som en arm bliver stiv, naar den i lang tid ikke bliver brugt? Den seksuelle trang kan ikke være bevidst længe uden at blive tilfredsstillet. Man undertrykker den, fortrænger alt, som endnu kunde holde den levende og virksom, og naar man senere dog vil begynde et sexuel liv, lykkes det ikke mere rigtigt. Saa kommer disse brave 30—40-aarige til os, som har fulgt den borgerlige moral saa smukt, og vil, at vi skal helbrede dem for seksuelle forstyrrelser. Men saa er det ikke mere let. Næsten uden undtagelse roser de sig af at have levet meget kysk, og de ved ikke, at netop det er grunden til deres senere uegnethed. — Det gælder at bekæmpe den slags sexualoplysning skarpt, for hellere ingen sexualoplysning end denne, der optræder som moderne og socialistisk, ja oven i købet videnskabelig. Til alt held finder den sunde ungdom vej til et sundt sexuel liv trods saadan »op-

lysning», hos de andre bliver de allerede forhaandenværende hæmninger og forstyrrelser yderligere befæstet.

11) *En stor del af ungdommen afholder sig fra den sexuelle omgang, fordi den unge pige nutildags »spiller dame» og lader sig bede, og man bliver træt af stadig at bede. Derfor er den rigtige fordring: »Pigen maa frem for alt blive anderledes opdraget».*

Naar man har et fænomen for sig, som man vil ændre, saa maa man frem for alt lære at forstaa dets aarsager. Ja, vore kvinder er sandelig endnu mere afspærrede end mændene. Den »dobbelte moral«, der endnu tillader manden, hvad den forbyder kvinden, gør sin virkning. Men en af grundene, hvorfor kvinderne forholder sig saa tilbageholdende og ængsteligt overfor samlejet, selv naar de ikke ønsker det forstands- eller følelsesmæssigt, er den maade, hvorpaa mændene endnu i dag ogsaa hyppigt i socialistiske kredse stiller sig til samlejet og til den kvinde, der »hengav« sig til dem. Praler de unge ikke indbyrdes af, at de har »haft« saa og saa mange piger? Er en kvinde ikke ifølge den borgerlige moral, der stikker dybt i os alle, fornædret, naar hun giver sig hen til en ung mand? Hedder det ikke, at en kvinde »giver sig hen« til en mand, men at en mand »besidder« en kvinde? Er ikke hele kønslivet fornædret, særlig for kvinden, paa hvis kyskhed den borgerlige klasse lægger megen vægt baade aandeligt og materielt? Foruden disse samfundsmæssige og moralske grunde maa det desuden tages i betragtning, at kvinden sætter meget mere paa spil ved samlejet end manden, naar det ikke bliver fuldbyrdet med gode svangerskabsforebyggende midler. Men det er sikkert ikke det, der gør udslaget for den maade, kvinderne forholder sig paa. Kvinderne nærer p. gr. a. udviklingen meget mere angst for samlejet end manden. Den forestilling, at kønsakten volder kvinden smerte, er vidt udbredt. Kun saaledes kan det forklares, at saa mange kvinder er villige til enhver art af kønsligt liv undtagen samlejet, og de vægrer sig til det yderste derved; eller naar de har samleje er ængstelige og uoplagte af angst. Endnu en omstændighed er her af betydning: Mange kvinder ved, at de knytter mange mænd bedre til sig, naar de holder dem paa afstand, og at de mister dem, hvis de giver sig hen. Ved disse forhold spiller ønsket om at beherske manden i mange tilfælde en betydelig rolle. Det er ikke sandsynligt, at en hensigtsmæssig, sexuel økonomisk opdragelse vilde være mulig i det borgerlige samfund. Betingelserne vilde være det sexuelle spørgsmaals adskillelse fra de økonomiske interesser, og det er kun muligt i et socialistisk samfund. Først

saa kunde en positiv sexuel opdragelse finde sted, som er forudsætningen for et sundt sexuelliv.

12) *Fører en hyppig og stadig afbrydelse af samlejet til impotens?*

Nej, men let til nervøsitet. Man taber blot i det lange løb lysten til et samleje, der skal afbrydes i det øjeblik, da nydelsen er paa sit højdepunkt. Impotensen har i almindelighed dybere grunde. Forstyrrelsen er derfor afhængig af afbrydelsen. Men man skal ikke afbryde samlejet, men bruge gode beskyttelsesmidler.

13) *Hvorledes kan det være muligt, at en mand paa 42 aar allerede er impotent?*

Det kan have forskellige grunde. Hvad der i dette specielle tilfælde er grunden, kan man kun faa at vide ved en undersøgelse. Undertiden foraarsager sene seksuelle konflikter en impotens, idet de bringer ældre sjælelige vanskeligheder, der maaske allerede er faldet til ro, til live. Det sker ogsaa, at en mand, der i lang tid kun har haft samleje med een kvinde, føler sig ligegyldig overfor hende og simpelt hen ikke mere har nogen længsel efter hende, mens han sammen med en anden har sin fulde potens, hvis han ikke bliver forstyrret af vanemæssige moralske betragtninger.

14) *Hvad er grunden? Jeg har daglige pollutioner, skønt jeg har kønslig omgang. Ved samlejet udtømmes sæden straks, bagefter føler jeg mig øjeblikkelig svag og daarlig tilpas. Jeg er umaadelig nervøs, meget irritabel og piner derfor mine medmennesker. Min veninde siger, at jeg i den retning er som et dyr. Jeg har et dyrisk begær, jeg kan aldrig tilfredsstille min veninde. Jeg har ogsaa onaneret meget. Er jeg abnorm?*

Ikke abnorm, men syg. De daglige pollutioner er et tegn paa, at den seksuelle fantasi ikke hviler om natten. At sæden udtømmes for tidligt i samlejet er en lidelse, der sædvanligvis stammer fra ubevidste angstforestillinger ved samlejet. Svagheden og kvalmen bagefter er et udtryk for den uløste ophidselse, det samme gælder irritabiliteten. Den seksuelt utilfredsstillede bliver let grusom og plagende, ligesom et dyr bliver vildt, naar det ikke tilfredsstilles. Det er en fejltagelse at tro, at pollutionerne eller sædudtømmelse alene er tilfredsstillende. Et tilfælde som dette skal have en sjælelig behandling.

15) *Bør mennesker med formindsket potens gifte sig?*

Hvis kvinden er kønslig kold og ikke lider derved, skader den formindskede potens ikke forholdet. Hvis kvindens seksuelle trang før eller senere vaagner, saa bliver situationen vanskelig. Det bedste er at søge lidelsen fjernet i tide ved behandling.

16) *Hvor ofte skal man have samleje?*

Herfor gives ingen regel. Saa ofte man føler virkelig trang dertil. I den yngre alder har man sædvanligvis ret ofte samleje, senere er det nok, naar det finder sted med nogenlunde regelmæssige mellemrum. Samleje, der kommer i stand ved erektion efter længere kunstig irritation uden trang til kønslig omgang, efterlader ofte en følelse af lede, og bør derfor undgaas.

17) *Hvorfor føler man modbydelighed ved samlejet?*

Hertil er der mange grunde. Ofte er forestillingen om de kvindelige kønsorganer fra barndommen af knyttet til forestillingen om endetarmen, altsaa til noget urent. Eller der er et ubevidst ønske om at berøre de kvindelige organer med tungen eller læberne. Naar denne ubevidste forestilling nægtes, viser det sig som modbydelighed. Ofte er modbydeligheden kun et svækket udtryk for angsten for samlejet. Ogsaa ubevidste homoseksuelle ønsker kan bevirke en saadan afsky.

18) *Naar man har lyst dertil, skal man saa have samleje? Men hvis der nu ikke findes nogen passende partner, eller hvis partneren ingen lyst har? Hvad saa?*

Naar jeg har sagt, at man skal have samleje, naar man har lyst (ikke at forveksle med »lystenhed«), saa var det en forudsætning, at man stod i et forhold til en partner. Hvis denne partner ikke har lyst, skal man naturligvis ikke have samleje, da man aldrig skal tvinge nogen dertil, og man faar ogsaa mindre ud deraf selv, naar partneren ikke er med. Naar vi bekæmper fordringen om afholdenhed, maa det ikke misforstaas saaledes, at man ikke kan leve afholdende i nogen tid. Hvis man er sund, kan man godt udholde den seksuelle trang, hvor længe afhænger af temperamentet. Hvis trangen bliver for stærk og ubehagelig, befri den fordomsfri sig for spændingen ved onani, i stedet for at faa sit humør og sin arbejdsevne ødelagt som følge af uudholdelig sexuel spænding.

19) *Dog et moralsk spørgsmaal: Har jeg ret til at bevæge en uberørt pige til at give sig hen? Vi kan godt lide hinanden, men*

ikke for livet, men »for et aar«; man maa jo se klart paa det! Alder 20 og 17 aar.

Om man har ret til det, kan naturligvis ingen i denne verden afgøre. Den, der ud fra sin verdensopfattelse nægter den uberørte pige ret til samleje udenfor det lovlige ægteskab, har naturligvis ikke den ret. Anderledes stiller det sig, hvis han uden at »respekttere jomfrueligheden« mener, at kønslig omgang er tilladt udenfor ægteskabet, hvis han vil aflede sin ret dertil ud fra sin stærke ærlige trang; — naar han sørger for, at pigen ikke bliver svanger, og at hun ikke faar ubehageligheder hjemme; — naar han er sikker paa, at pigen er indstillet paa samme maade overfor kønslivet som han; — naar hun er beredt til at have kønslig omgang, uden at gøre krav paa ægteskab; naar han kender pigen godt nok til at kunne afgøre, om hun ogsaa kan overvinde en adskillelse; naar han er beredt til en længere varende forbindelse, kort sagt, naar den nødvendige følelse af ansvaret for ikke at bringe kønspartneren i sjælelig eller materiel ulykke er tilstede. Men herfor gives ingen objektiv, guddommelig eller moralsk lov, som paverne og professorerne i sexualhygiejne tror. Man gør ogsaa godt i at gøre sig klar over grundene til den moralske indstilling, for saa at bestemme sig bevidst for den ene eller den anden retning.

20) *(En ung spørger): Kan man risikere svangerskab ved samleje? Hvorledes beskytter man sig derimod? Er det skadeligt, naar en pige har samleje med flere unge mænd eller omvendt en ung mand med flere piger? (Smittefare?)*

Det er ikke alene opdragere og forældre, men hele det borgerlige samfund, der er skyld i, at et ungt menneske ikke ved, at man kan faa et barn ved samleje. Man mener at gøre store ting i retning af sexuel oplysning, man ser sin opgave udført og beundrer helst sig selv som et fremskredent menneske, naar man en gang har talt om blomsternes befrugtning. Et saadant spørgsmål fra et ungt menneske er et slag i ansigtet paa den herskende klasse, der praler med humanitet og kultur. Naturligvis fører samlejet til svangerskab; ikke ubetinget hver gang; men man kan aldrig være sikker og maa derfor bruge beskyttelsesmidler for ikke at faa børn, som man ikke kan ernære, og alligevel tilfredsstille en af menneskets mægtigste nødvendigheder, kønsdriften.

Ved omgang med flere partnere er der nu til dags fare for smitte. Bortset fra det kan man ikke sige, at omgang med mange er skadeligt. Erfaringen lærer at den, der ikke i længden er bestandig i sine kønslige forhold, iler fra partner til partner af

ubevidste grunde, enten fordi han ikke naar til tilfredsstillelse, eller fordi han stadig ubevidst leder efter et menneske, der svarer til en idealskikkelse, der kun findes i fantasien. Der er en hel række motiver til sexuel ubestandighed. Saaledes ogsaa fx. daarlig udvikling af kærlighedsforhold. I mange tilfælde, særligt hos unge, er lejlighedsvis samleje med flere partnere efter hinanden ikke sygeligt. Det kan kun afgøres i de enkelte tilfælde. Den seksuelle trang er ogsaa forskellig, og den maa tolereres saalænge den ikke er skadelig for andre.

21) *Hvorfor faar jeg mine blødninger to gange om maaneden, og hvad kan jeg gøre derimod?*

Først maa man afgøre, om kønsorganerne er i orden. Derfor maa man konsulere en kvindelæge. Meget ofte beror disse lidelser dog paa et nervøst grundlag.

22) *Kan det være skadeligt for en 20-aarig pige, naar hun kun menstruerer hver 6.—7. uge, men dog ikke er sexuel ufølsom og ikke plejer noget intimt forhold?*

Naar sexualorganerne er i orden, hvad en kvindelæge maa undersøge, har en saadan lidelse intet at betyde. Den helbreder ofte sig selv, naar et regelmæssigt, tilfredsstillende samliv optages.

23) *Hvad skal grimme mennesker gøre, naar de ikke kan finde sig nogen ven eller veninde?*

Meget ofte bestaar der en objektiv slet ikke berettiget grimhedsfølelse. Men selv objektivt grimme, ja endog forkrøblede mennesker finder sig en sexualpartner, hvis de ikke er sjæleligt hængende. Saaledes lever dværge i kønsligt forhold til hinanden, det samme gælder døvstumme og blinde.

24) *Hvad skal en ældre uberørt kvinde gøre? Hun kan dog ikke optage et forhold til nogen mand!*

Det, at man bliver gammel uden at have fundet en partner, er ofte et tegn paa neurotiske hæmninger. Saadanne tilfælde er overordentlig hyppige, til dels som følge af den i de smaaborgerlige lag almindelige, sædvanligvis af økonomiske interesser dikterede vurdering af jomfrudommen. Alligevel er der ogsaa for de »ældre« kvinder en mulighed for at finde en sexualpartner, hvis de blot ikke gør alt for at afskrække ham.

25) *Jeg har ofte drømme med sexuel indhold (kønslig om-*

gang), og naar de er paa deres højeste, kommer sæden. Det sker meget ofte. Naar jeg vaagner, er jeg mat og meget afslappet. Desuden onanerer jeg meget ofte. Det hænder ogsaa ofte, at lemmet rejser sig, naar jeg læser sexuelle skrifter, ja overhovedet ved enhver ophidselse. Hvorledes kan man hjælpe paa det?

Disse tilstande er et tegn paa sygelig sexuel overophidselse, fordi den sexuelle ophidselse ikke udløses ordentlig, fordi spændingen ikke slappes rigtig af. Naar man ikke har regelmæssig kønslig omgang, er disse tilstande meget hyppige. De natlige sædudtømmelser og drømme tyder paa, at der er stadige paatrængende ubevidste seksualfantasier, som ikke mister deres energi ved at sæden udtømmes. Ogsaa onanien synes ikke at tilfredsstille som følge af ubevidste fantasier. Det er et spørgsmaal, om kønslig omgang vil kunne hjælpe i saadanne tilfælde. Saadanne ubevidste fantasier maa først gøres bevidste ved en sjælelig behandling. Derved mister de deres kraft, men i længden dog kun naar en regelmæssig kønslig omgang bliver indledet. Mennesker i saadanne tilstande har en stærk kønsdrift, som gør alle mulige vanskeligheder, naar man ikke tilfredsstiller den ordentlig. Erektioner ved sexuel ophidselse og drømmene om kønslig omgang er i og for sig ikke sygelige, tvært imod, det er kun et godt tegn, naar sæden ikke udtømmes uden erektion, og naar man drømmer om kønslig omgang. Hvis man ikke kan bringe sig selv til kønslig omgang, paa grund af indre hæmninger eller andre grunde, maa man underkaste sig en sjælelig behandling for ved hjælp af en læge at overvinde vanskelighederne. Sport kan nedsætte kønsdriften en vis grad, meget sjældent fuldstændigt og saa kun for en vis tid, da den sexuelle energi bliver brugt andre steder. Saadanne tilstande maa man ikke lade bestaa for længe, da der saa let kan udvikle sig alvorlige sjælelige lidelser, arbejdsforstyrrelser og angsttilstande. Desværre er der, som følge af de herskende sanitære tilstande paa dette omraade, som følge af lægernes mangel paa uddannelse paa det sexuelle omraade og det almindelige hykleri, ikke megen mulighed for at give de lidende arbejdere en ordentlig behandling.

26) *Naar man ingen forebyggende midler har, er det saa skadeligt at afbryde samlejet?*

Lejlighedsvis afbrydelse af samlejet er naturligvis ikke skadeligt, kun maa man passe paa, at sæden ikke kommer paa kvindens ydre kønsorganer. Det er nemlig nok til at fremkalde svangerskab. Kun regelmæssig afbrydelse længere tid igennem fremkalder nervøsitet.

27) *Werner Zimmermann raader til »karezza«, hvad er din mening? Hvilken indflydelse har vegetarianisme paa den sexuelle trang?*

Ved karezza forstaar man den skik at forhindre svangerskab ved slet ikke at lade sæden udtømmes. Manden udfører slet ingen bevægelser i de kvindelige kønsorganer, men bliver roligt liggende til ophidselsen er ovre. Dette raad kommer fra det puritanske Amerika og stammer fra en englænderinde. Werner Zimmermann hører til de mennesker, som vil komme sexualnøden til livs ved forholdsregler, som kun forstærker ulykken. Karezza er omtrent det usundeste og skadeligste, da man ingen nydelse har af samlejet, da der ikke kommer nogen afslappelse, da det i længden gør nervøs, — og endelig findes der jo dog forebyggende midler!

At vegetarianisme nedsætter den sexuelle ophidselse, er ikke bevist endnu. Det er næppe sandsynligt. Almindeligvis er det saaledes, at man først fortrænger sin sexualdrift, bliver vegetarianer af en eller anden grund (hermed er intet sagt imod vegetarismen, saa længe man ikke tror, at man kan »befri verden« derved) og saa tror, at svagheden i sexualdriften stammer fra plantekosten. Ved militæret under krigen spiste man to aar næsten kun kaal-rabi, til en nedsætning af sexualdriften mærkede man imidlertid kun lidt. Og hvis denne teori var rigtig, maatte vel de planteædende dyr forlængst være uddøde, da de samme love gælder for kønsdriften hos dyr som hos mennesker. Fra et sexualhygiejnisk standpunkt maa man arbejde hen mod sexuel økonomi ved et ordnet sexuelliv. Alle asketiske retninger, de være sig borgerlige eller socialistiske overser den samfundsmæssige skranke, som privatkapitalismen er. De griber problemet galt an, de vil spare menneskene for konflikter ved at dræbe sexualdriften, i stedet for at ændre den samfundsordning, der betinger saadanne konflikter.

Derimod var der kun lidt at indvende, hvis blot ikke sjælelige forstyrrelser blev fremmet ved disse reformforsøg.

28) *Er et pessar usundt? Kan det give anledning til skedekatarrh?*

Mange kvinder reagerer desværre paa pessaret med udflod fra skeden. Hvad der virkelig er grunden til denne udflod, er ikke sikkert endnu. Der er kvinder, der kan taale pessaret i aarevis uden nogen skade. Derimod klager kvinder, der allerede paa forhaand er nervøse, over pessaret, er bange for at blive beskadiget deraf, og faar ogsaa ofte udflod. Disse kvinder skal behandles baade med hensyn til ængsteligheden og til udflodet og bliver derved i stand til at bruge pessaret.

29) *Skal man alligevel afbryde samlejet, naar man bruger speton, eller forhindrer det undfangelse fuldstændigt og sikkert?*

Sikkert virker speton, naar man straks efter samlejet skylder ud med en sur opløsning. Speton er ikke nok.

30) *Hvorledes hænger strubehovedet sammen med de mandlige kønsorganer?*

Ved puberteten paavirker de mandlige kønskirtler strubehovedet, saaledes at det vokser og betinger derved, at den mandlige stemme bliver dybere.

31) *Hvilken indflydelse har det paa sexualiteten, naar man dyrker nøgenkultur?*

Naar nøgenheden ikke bliver drevet for at dræbe sexualiteten, har den sikkert kun en god virkning, da man bliver naturligere og mister sin »lystenhed« efter synet af det fuldstændigt eller delvis blottede menneskelige legeme. Men nøgenkultur og sexuel askese er vanvid!

32) *Homosexualitet og lesbisk kærlighed?*

Ethvert menneske er fra først af bisexuelt anlagt, men vender sig under normale forhold imod det andet køn.

Under visse forhold sker imidlertid et bortfald af grovere hæmninger eller forstyrrelser i evnen til forbindelse med det andet køn i puberteten. Kun et relativt ringe antal af de homoseksuelle vender sig som følge af *legemlige* kvindelige anlæg til deres eget køn; flertallet er mennesker, der har været angrebet af forstyrrelser i udviklingen af deres normale kærlighedsliv. I hvert tilfælde er de syge og ikke forbrydere; men kun i Sovjetunionen bliver homosexualitet betragtet som en sygdom og følgelig ikke straffet.

I overgangsalderen er homoseksuelle tilbøjeligheder og handlinger helt dagligdags fereteelser, særlig ved langvarig isolation fra det andet køn og samvær med det samme køn. Stikker denne tilbøjelighed overfor ens eget køn ikke særlig dybt, er den fx. ikke betinget af nogen stærk angst for det andet køn, saa plejer den homoseksuelle fase glat væk at gaa over, naar kontakten med det andet køn indstiller sig, særlig let i de tilfælde, hvor man allerede har oplevet et normalt forhold. Meget ofte er de homoseksuelle ogsaa paa andre maader syge mennesker, der lider af alle mulige sjælelige forstyrrelser. Man maa imidlertid af rent videnskabelige grunde modarbejde de bestræbelser, som mange

homosexuelle gør sig paa at opfatte sig som et tredje køn og deres sygdom som en særlig udvikling. Frem for alt maa de unge bevares for definitiv overgang til homosexualiteten. Bedst virker mod spirende homosexuelle tilbøjeligheder et intimt samkvem og kammeratskab mellem drenge og piger i barndommen. Blandt de homosexuelle finder man ifølge psykoanalysen overordentlig mange, som i den tidligste barndom er blevet alvorligt skuffet i deres kærlighed til forældrene af det andet køn; sønnen i sin kærlighed til moderen, datteren til faderen. Man maa som fader og moder tænke paa, at ukærlighed ikke blot skader barnets almene udvikling, men at moderens ukærlighed mod sønnen og faderens mod datteren kan danne grundlaget for svære forstyrrelser i barnets kærlighedsindstilling, da forældrene som barnets første omgang ogsaa er genstand for dets første kærlighed.

Principielt kan homosexualiteten helbredes; man har gode erfaringer fra den sjælelige behandling, naar tilfældet ikke er for gammelt og ikke fuldstændig har fortrængt ethvert forhold til det andet køn. Det lønner sig altid at forsøge en helbredelse. Den, der ikke vil lade sig helbrede, kan og skal man ikke tvinge, ikke alene fordi man ikke har ret dertil, men ogsaa fordi en tvungen behandling intet resultat medfører. De homosexuelle handlinger skader ingen, naar blot ikke unge mennesker indtages — i hvert fald skader den ikke i samme grad som den offentlige fordummelse, der drives bl. a. gennem religionsundervisningen i skolerne og som ingen har fundet paa at straffe.

33) *I et foredrag udtalte engang en nervelæge, at man ikke skal give efter for enhver af sine kønslige tilbøjeligheder. Hvad siger du til det?*

»Ikke give efter for enhver kønslig tilbøjelighed« — det er en af de saakaldte fremskridtsvenlige »pædagogers« hyppigst anvendte fraser; man tror at kunne komme den sexuelle nød til livs ad autoritativ vej uden at være naaet til klarhed over dens væsen. Naturligvis skal man ikke »give efter«, hvis ens partner derved kunde føres i ulykke, hvis man selv løb en alvorlig risiko derved eller hvis ens kærlighedsliv i sig selv kunde lide derved. Med andre ord: man bør betænke sig paa at nøde en anden mod hans eller hendes vilje til kønslig omgang eller, hvis han eller hun er rede dertil, da at udsætte ham eller hende for faren ved opdagelse, hvis den materielle eksistens afhænger deraf. Man bør heller ikke undlade at benytte forebyggende midler, ligesom man naturligvis aldrig bør have omgang med nogen, om hvem man ikke sikkert ved, at vedkommende ingen kønssygdomme har. Der

gives sikkert endnu adskillige tilfælde, hvor man gør vel i at »beherske« sig. Men man skal naturligvis glæde sig ved sit kærlighedsliv, naar man føler stærk trang dertil, og man ikke behøver at befrygte nogen af de nævnte hindringer. Man har dog kun eet sexuel liv og har sin naturlige ret dertil. Der findes religiøse af de forskelligste slags, som vil begrænse denne ret — og allerfarligst er de, som paastaar ikke at tro paa nogen gud, men paa den »objektive aand« eller paa »menneskets metafysiske sædelige natur«.

34) *Man paastaar, at du prædiker, man skal »frigøre sig for alle baand«. Hvorledes stiller du dig til det?*

At »prædike« og at »frigøre sig for alle baand«, det er ord, man som etikette paastempler foreteelser, som ikke passer i ens kram; man mener derved at kunne standse begivenhedernes gang. Men videnskabens konstatering af kendsgerningerne og aabenhjertige afsløren af tingene som de er, og ikke som de afspejler sig i kapitalistapostlenes meninger, virker langt mere intensivt i længden end en prædiken nogensinde vilde formaa. Vi klarer os uden prædiken!

Og »at frigøre sig for alle baand«. Hvad mener en spidsborger dermed? Han mener jo ogsaa, at erobringen af produktionsmidlerne og deres socialisering, altsaa den proletariske revolution blot er en »frigørelse« af visse grusomme instinkter.

Saaledes er for ham »et sexuel liv udenfor ægteskabet en frigørelse for alle baand«. Men kæmper man ikke for dette begreb i dets betydning af en sexuel-hygienisk levevis, for den bedst mulige og bekræftende tilfredsstillelse af den sexuelle drift, saa gør man derved en indrømmelse til den herskende moral, man medvirker til den sexuelle nød og understøtter den borgerlige ideologi.

Saa vidt det almene princip.

I de enkelte tilfælde maa blot dette princip alt for ofte svigtes som følge af vanskeligheder, der udelukkende beror paa de borgerlige seksualformers tvang.

For mange mennesker er det umuligt at opløse deres ulykkelige ægteskab; det er umuligt for manden at forlade hustruen, fordi kvindernes stilling i det borgerlige samfund ikke tillader et saadant skridt.

Men man maa forstaa, at vi bedømmer tilfældet anderledes end vore modstandere, selvom vi ogsaa til tider naar den samme slutning.

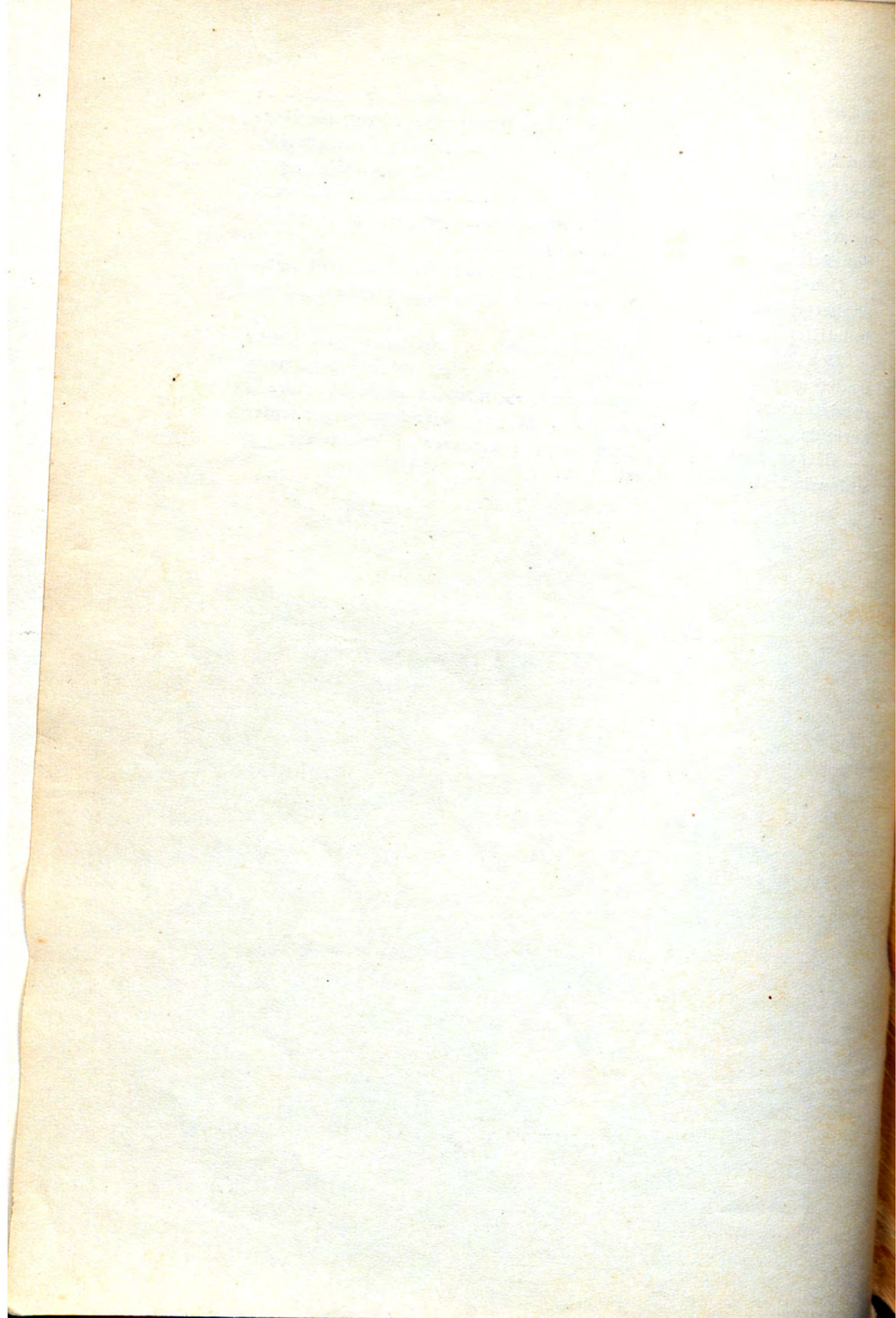
Den borgerlige vil moralsk forarget bestride berettigelsen i at

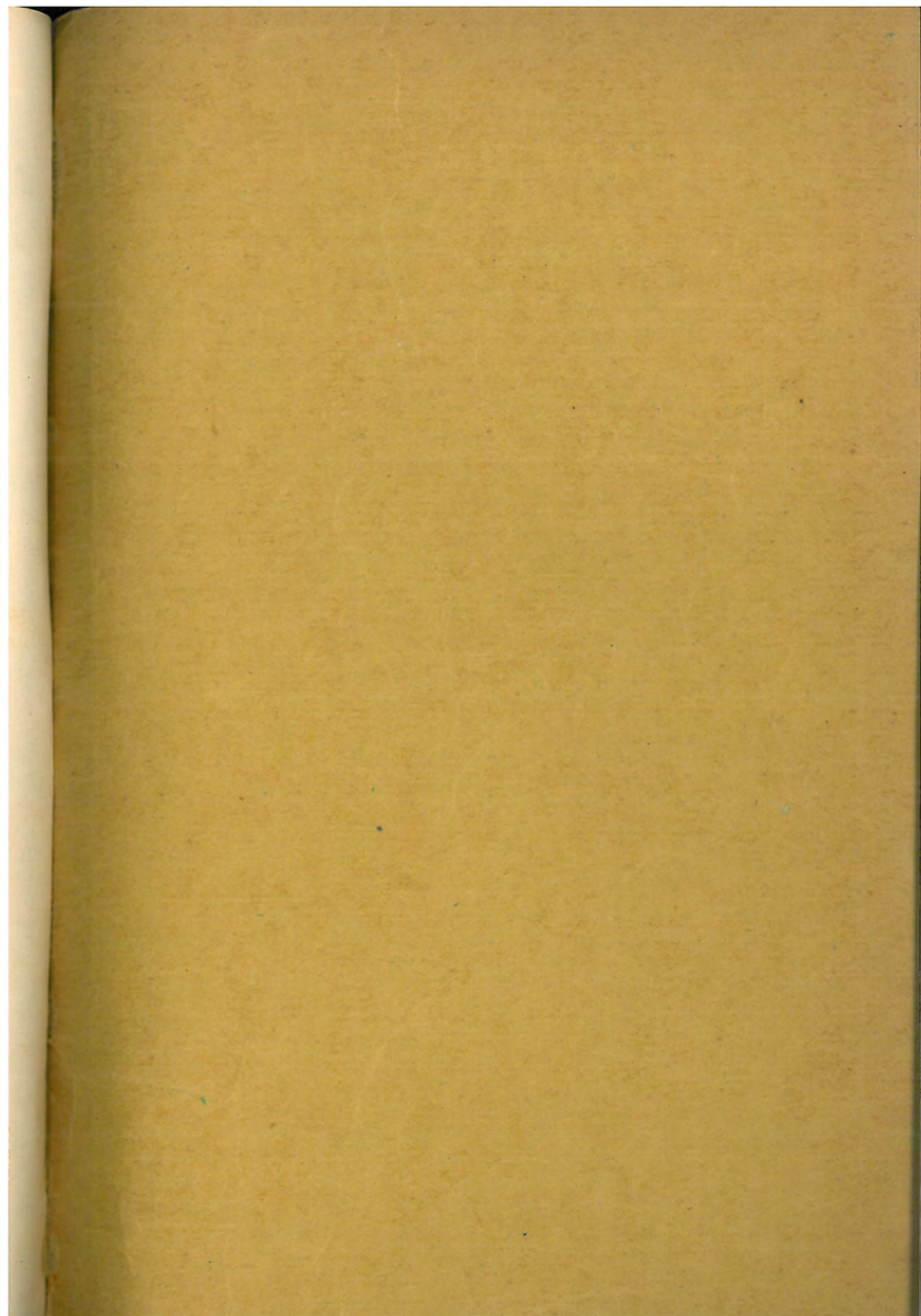
opløse et ægteskab, fordi den sexuelle tiltrækning er ophørt. Vi vil anerkende denne grund som sexualhygiejnisk rigtig, men ogsaa tage de foreliggende økonomiske vanskeligheder i betragtning. Maaske vil vi altsaa være imod opløsningen af et ulykkeligt ægteskab, naar det økonomisk og med hensyn til børnene vil være meget vanskeligt, men *vi vil samtidig kæmpe for, at saadanne vanskeligheder overhovedet ikke opstaar.*

Den moraliserende vil i *alle* tilfælde være derimod. Thi ægteskabet er som bekendt et sædeligt anliggende, om ikke ligefrem indstiftet af gud fader!

Det, at vi videnskabeligt og uden forudindtaget standpunkt undersøger hvert enkelt tilfældes aarsager og følger, mens vore modstandere bedømmer alle disse spørgsmaal abstrakt moraliserende, bevidst eller ubevidst som privatejendommens agenter — det er forskellen mellem os og garanterer os sejren for vor videnskabelige verdensanskuelse.

SOCIALISTISK BIBLIOTEK

Bind 1 · Karl Marx: Lønarbejde og kapital.

Med indledning af Fr. Engels. Tillæg: et efterladt manuskript af Karl Marx „Om arbejdslønnen“.

64 sider, kr. 1,00.

Bind 2 · Karl Marx: Løn, pris og profit.

Foredrag holdt 1865 i Internationales generalraad. Som tillæg: materiale til belysning af Marx's og Engels' fagforeningsteori.

80 sider, kr. 1,25.

Bind 3 · Fr. Engels/V. I. Lenin: Karl Marx.

Artikler og afhandlinger om marxismen og den materialistiske historieopfattelse, samlede i anledning af 50-aaret for Karl Marx's død.

64 sider, kr. 1,00.

Serien fortsættes med flere værker af de grundlæggende marxistiske teoretikere.

Billedværk om Sovjetrusland:

U. S. S. R. — landet uden arbejdsløse.

265 fotografier fra femaarsplanens land.

200 sider, kr. 4,50.

MONDES FORLAG ^A/₃